Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 399

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

5 Νοεμβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 399/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 399/02 Υπόθεση C-57/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — ClientEarth κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων, σχέδιο έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων και γνωμοδότηση της επιτροπής εκτίμησης επιπτώσεων — Νομοθετικές πρωτοβουλίες στον τομέα του περιβάλλοντος — Άρνηση παροχής πρόσβασης — Δημοσιοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων κατά τη διάρκεια της δίκης — Διατήρηση του έννομου συμφέροντος — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της εν εξελίξει διαδικασίας λήψης αποφάσεων θεσμικού οργάνου της Ένωσης — Γενικό τεκμήριο] 2

2018/C 399/03 Υπόθεση C-430/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Ειδικά τομεακά μέτρα — Περιορισμοί στις μεταφορές κεφαλαίων στις οποίες εμπλέκονται ιρανικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα — Ενίσχυση των περιορισμών — Επίμαχο καθεστώς θεσπισθέν βάσει των διατάξεων της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ και του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 — Θέση σε εφαρμογή του κοινού ολοκληρωμένου σχεδίου δράσεως όσον αφορά το ζήτημα των πυρηνικών δραστηριοτήτων του Ιράν — Άρση του συνόλου των σχετικών με το ζήτημα αυτό περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κατάργηση του επίμαχου καθεστώτος εκκρεμούσης της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επιρροή στο έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Μη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος] 3

EL

2018/C 399/04 Υπόθεση C-488/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Freistaat Bayern [Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα NEUSCHWANSTEIN — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κακή πίστη] 4

2018/C 399/05 Υπόθεση C-527/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρα 5 και 19, παράγραφος 2 — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο ο εργοδότης ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του — Χορήγηση πιστοποιητικών A 1 από το κράτος μέλος προελεύσεως μετά την αναγνώριση από το κράτος μέλος υποδοχής της υπαγωγής των εργαζομένων στο δικό του σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως — Γνώμη της διοικητικής επιτροπής — Έκδοση των πιστοποιητικών A 1 μολονότι δεν συνέτρεχαν οι σχετικές προϋποθέσεις — Διαπίστωση — Δεσμευτικός χαρακτήρας και αναδρομική ισχύς των πιστοποιητικών αυτών — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Έννοια του προσώπου που «έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου προσώπου»] 4

2018/C 399/06 Υπόθεση C-4/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) — Δαπάνες επιλέξιμες για χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Τσεχική Δημοκρατία — Κανονισμός (ΕΚ) 479/2008 — Άρθρο 11, παράγραφος 3 — Έννοια της «αναδιαρθρώσεως των αμπελώνων»] 6

2018/C 399/07 Υπόθεση C-17/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grenville Hampshire κατά The Board of the Pension Protection Fund (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Άρθρο 8 — Συμπληρωματικά συνταξιοδοτικά συστήματα — Προστασία των δικαιωμάτων σε παροχές γήρατος — Εγγυημένο επίπεδο ελάχιστης προστασίας) 6

2018/C 399/08 Υπόθεση C-21/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Nejvyšší soud České republiky (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Catlin Europe SE κατά O.K. Trans Praha spol. s r. o. [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Έκδοση διαταγής πληρωμής μαζί με την αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής — Έλλειψη μεταφράσεως της τελευταίας — Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κηρυχθείσα εκτελεστή — Αίτηση επανεξετάσεως μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή αντιρρήσεων — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Δυνατότητα εφαρμογής — Άρθρο 8 και παράρτημα II — Ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή εισαγωγικού της δίκης εγγράφου που δεν έχει μεταφρασθεί — Παράλειψη χρήσεως του τυποποιημένου εντύπου — Συνέπειες] 7

2018/C 399/09 Υπόθεση C-80/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fundo de Garantia Automóvel κατά Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana (Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 4 — Υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής συμβάσεως — Όχημα σταθμευμένο εντός ιδιόκτητου οικοπέδου — Δικαίωμα του οργανισμού αποζημιώσεως να ασκήσει αγωγή κατά του κυρίου μη ασφαλισμένου οχήματος) 8

2018/C 399/10 Υπόθεση C-244/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση (ΕΕ) 2017/477 — Θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του Συμβουλίου Συνεργασίας που συγκροτήθηκε βάσει της ενισχυμένης συμφωνίας εταιρικής σχέσεως και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας του Καζαχστάν, αφετέρου, όσον αφορά τις εργασιακές ρυθμίσεις του Συμβουλίου Συνεργασίας, της Επιτροπής Συνεργασίας, ειδικών υποεπιτροπών ή οποιονδήποτε άλλων οργάνων — Άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Απόφαση για τον καθορισμό των θέσεων που πρέπει να ληφθούν εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο οργάνου συσταθέντος με διεθνή συμφωνία — Συμφωνία της οποίας ορισμένες διατάξεις μπορούν να εμπίπτουν στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) — Κανόνας ψηφοφορίας] . . 9

2018/C 399/11 Υπόθεση C-346/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Christoph Klein κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 — Διαδικασία ρήτρας διασφαλίσεως — Κοινοποίηση, από κράτος μέλος, αποφάσεως σχετικά με απαγόρευση της διαθέσεως ιατροτεχνολογικού προϊόντος στο εμπόριο — Μη έκδοση αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα στους ιδιώτες — Αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του θεσμικού οργάνου και της προβαλλόμενης ζημίας — Απόδειξη της υπάρξεως και της εκτάσεως της ζημίας) 9

2018/C 399/12 Υπόθεση C-454/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Vincent Piessevaux κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτήθηκαν σε εθνικό σύστημα — Μεταφορά των δικαιωμάτων αυτών στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ υπαλλήλων των οποίων το κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους μεταφέρθηκε στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης πριν ή μετά από την έναρξη ισχύος των νέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων) 10

2018/C 399/13 Υπόθεση C-471/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hannover (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Τηγανισμένες στιγμιαίες νούγιες — Δασμολογική διάκριση 1902 30 10) 11

2018/C 399/14 Υπόθεση C-547/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Basic Net SpA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα το οποίο αναπαριστά τρεις κάθετες λωρίδες — Απόδειξη διακριτικού χαρακτήρα που αποκτήθηκε διά της χρήσεως) 11

2018/C 399/15 Υπόθεση C-79/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασίες κινηθείσες από τους Gmalieva s.r.o. κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Μονοπώλιο τυχερών παιγνίων σε κράτος μέλος — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την εκμετάλλευση αυτόματων μηχανημάτων τυχερών παιγνίων χωρίς προηγούμενη άδεια των διοικητικών αρχών) 12

2018/C 399/16 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-208/17 P έως C-210/17 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Αίτημα ακυρώσεως) 13

2018/C 399/17 Υπόθεση C-472/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Giudice di pace di L'Aquila (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gabriele Di Girolamo κατά Ministero della Giustizia (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Εργασία ορισμένου χρόνου — Ειρηνοδίκες — Προδήλως απαράδεκτο) 13

2018/C 399/18 Υπόθεση C-542/17 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Allstate Insurance Company κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος DRIVEWISE — Απόρριψη της αίτησης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Άρθρο 75 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Νεολογισμός αποτελούμενος από στοιχεία καθένα εκ των οποίων είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών — Προορισμός των προϊόντων και υπηρεσιών — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολόγησης) 14

2018/C 399/19 Υπόθεση C-67/18 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Dominique Bilde κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών) 14

2018/C 399/20 Υπόθεση C-84/18 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Sophie Montel κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών) 15

2018/C 399/21 Υπόθεση C-90/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Visoki upravni sud (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) κατά Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί των προδικαστικών ερωτημάτων — Προδήλως απαράδεκτο) 15

2018/C 399/22 Υπόθεση C-184/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Sul (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fazenda Pública κατά Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άμεση φορολόγηση — Άρθρο 18 ΣΛΕΕ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρα 63, 64 και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση επί των υπεραξιών των ακινήτων οι οποίες προκύπτουν υπέρ των κατοίκων αλλοδαπής — Περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες) 16

2018/C 399/23 Υπόθεση C-237/18: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2018 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pauline Stiernon κ. λπ. κατά Etat belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Επαγγελματική ελευθερία — Άρθρα 20, 21 κα 45 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 15 — Το επάγγελμα του Ψυχοκινητικού θεραπευτή δεν περιλαμβάνεται στον εθνικό κατάλογο των παραϊατρικών επαγγελμάτων) 17

2018/C 399/24 Υπόθεση C-136/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 2018 ο Robert Hansen κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-304/16: bet365 Group κατά EUIPO 17

2018/C 399/25 Υπόθεση C-425/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2018 — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) κατά Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA 18

2018/C 399/26 Υπόθεση C-450/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Gerona (Ισπανία) στις 9 Ιουλίου 2018 — WA κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social 18

2018/C 399/27 Υπόθεση C-457/18: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2018 — Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά Δημοκρατίας της Κροατίας 19

2018/C 399/28 Υπόθεση C-465/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 16 Ιουλίου 2018 — AV, BU κατά Comune di Bernareggio 21

2018/C 399/29 Υπόθεση C-471/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιουλίου 2018 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Μαΐου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-283/15, Esso Raffinage κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων 21

2018/C 399/30 Υπόθεση C-475/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Ιουλίου 2018 — SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA κατά Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M. SpA 22

2018/C 399/31 Υπόθεση C-498/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2018 — ZW κατά Deutsche Lufthansa AG 23

2018/C 399/32 Υπόθεση C-530/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Ilfov (Ρουμανία) στις 13 Αυγούστου 2018 — EP κατά FO 23

2018/C 399/33 Υπόθεση C-576/18: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας 24

2018/C 399/34 Υπόθεση C-586/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η Buonotourist Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-185/15, Buonotourist κατά Επιτροπής. 25

2018/C 399/35 Υπόθεση C-587/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η CSTP Azienda della Mobilità SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità κατά Επιτροπής 26

2018/C 399/36 Υπόθεση C-591/18 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Σεπτεμβρίου 2018 οι Brugg Kabel AG και Kabelwerke Brugg AG Holding κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-441/14, Brugg Kabel AG και Kabelwerke Brugg AG Holding κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 28

2018/C 399/37 Υπόθεση C-186/17: Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 2018 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — flightright GmbH κατά Iberia Express SA 30

2018/C 399/38 Υπόθεση C-212/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Simón Rodríguez Otero κατά Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal 30

2018/C 399/39 Υπόθεση C-594/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας, υποστηριζόμενης από: το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία 30

2018/C 399/40 Υπόθεση C-36/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιουλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας 31

2018/C 399/41 Υπόθεση C-86/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 31

2018/C 399/42 Υπόθεση C-284/18: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Equitalia centro SpA κατά Poste Italiane SpA 31

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 399/43 Υπόθεση T-604/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — HD κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Οικογενειακό επίδομα — Επίδομα στέγης — Σχολικό επίδομα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Παρακράτηση επιδόματος της ιδίας φύσεως χορηγούμενου από άλλο φορέα — Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων — Αποφάσεις περί παύσεως των δικαιωμάτων σε ορισμένα επιδόματα — Νομικό σφάλμα — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) 32

2018/C 399/44 Υπόθεση T-623/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Volkswagen κατά EUIPO — Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAIN AUTO WHEELS — Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VW — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001)] 33

2018/C 399/45 Υπόθεση T-39/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που σχετίζονται με προκαταρκτικές έρευνες οι οποίες αφορούν καθεστώτα κρατικών ενισχύσεων στον αφορώντα τους λιμένες τομέα όλων των κρατών μελών — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Έννοια της ιδιωτικής ζωής — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των σκοπών των σχετικών με την επιθεώρηση, την έρευνα ή τον λογιστικό έλεγχο δραστηριοτήτων — Εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον] 33

2018/C 399/46 Υπόθεση T-266/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2018 — Kwizda Holding κατά EUIPO — Dermapharm (UROAKUT) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης UROAKUT — Προγενέστερο εθνικό και διεθνές εικονιστικό σήμα UroCys — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Εξουσία μεταρρυθμίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]» 34

2018/C 399/47 Υπόθεση T-392/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — ΤΕ κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της προσφυγής στην υπόθεση της κύριας δίκης — Κατάργηση της δίκης) . . . 35

2018/C 399/48 Υποθέσεις T-337/18 R και T-347/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Αυγούστου 2018 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Βιοκτόνα προϊόντα — Δραστική ουσία PHMB (1415· 4.7) — Άρνηση εγκρίσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Fumus boni juris — Στάθμιση των συμφερόντων] . 35

2018/C 399/49 Υπόθεση T-362/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2018 — Robert κατά Conseil national de l'ordre des pharmaciens (Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της κύριας προσφυγής — Κατάργηση της δίκης) . . . 36

2018/C 399/50 Υπόθεση T-475/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Αυγούστου 2018 — Boyer κατά Wallis-et-Futuna (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Απαράδεκτο) . . . 37

2018/C 399/51 Υπόθεση T-504/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — XG κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Άρνηση πρόσβασης στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Έλλειψη συμφέροντος για τη λήψη των ζητηθέντων προσωρινών μέτρων) . 37

2018/C 399/52 Υπόθεση T-490/18: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2018 — Neda Industrial Group κατά Συμβουλίου 38

2018/C 399/53 Υπόθεση T-505/18: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής . . . 39

2018/C 399/54 Υπόθεση T-509/18: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής . . . 39

2018/C 399/55 Υπόθεση T-516/18: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2018 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής . . . 40

2018/C 399/56 Υπόθεση T-518/18: Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2018 — YG κατά Επιτροπής . . . 41

2018/C 399/57 Υπόθεση T-519/18: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 — Global Silicones Council κ.λπ. κατά ECHA 42

2018/C 399/58 Υπόθεση T-524/18: Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2018 — Billa κατά EUIPO — Boardriders IP Holdings (Billa) . . . 43

2018/C 399/59 Υπόθεση T-525/18: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — ENGIE Global LNG Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής . . . 44

2018/C 399/60 Υπόθεση T-531/18: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2018 — LL-Carpenter κατά Επιτροπής . . . 45

2018/C 399/61 Υπόθεση T-533/18: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Wanda Films και Wanda Visión κατά EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS) . . . 46

2018/C 399/62 Υπόθεση T-536/18: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Société des produits Nestlé κατά EUIPO — European Food (fitness) . . . 47

2018/C 399/63 Υπόθεση T-538/18: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2018 — Dickmanns κατά EUIPO . . . 48

2018/C 399/64 Υπόθεση T-540/18: Αγωγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — ASL Aviation Holdings και ASL Airlines (Ireland) κατά Επιτροπής . . . 49

2018/C 399/65 Υπόθεση T-542/18: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — Wanda Films και Wanda Visión κατά EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (wanda films) . . . 51

2018/C 399/66 Υπόθεση T-543/18: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — XK κατά Επιτροπής . . . 52

2018/C 399/67 Υπόθεση T-544/18: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — ArcelorMittal Bremen κατά Επιτροπής . 52

2018/C 399/68 Υπόθεση T-546/18: Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — XM κ.λπ. κατά Επιτροπής . . . 53

2018/C 399/69 Υπόθεση T-556/18: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Sensient Colors Europe κατά Επιτροπής 54

2018/C 399/70 Υπόθεση T-557/18: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2018 — LG Electronics κατά EUIPO — Beko (BECON) 55

2018/C 399/71 Υπόθεση T-559/18: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — Atos Medical κατά EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Φαρμακευτικά έμπλαστρα) 55

2018/C 399/72 Υπόθεση T-560/18: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — Atos Medical κατά EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Φαρμακευτικά έμπλαστρα) 56

2018/C 399/73 Υπόθεση T-562/18: Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 — YP κατά Επιτροπής 57

2018/C 399/74 Υπόθεση T-776/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Medora Therapeutics κατά EUIPO — Biohealth Italia (LITHOREN) 58

2018/C 399/75 Υπόθεση T-371/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Reiner Stemme Utility Air Systems κατά EASA 58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 399/01)

Τελευταία δημοσίευση

ΕΕ C 392 της 29.10.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 381 της 22.10.2018

ΕΕ C 373 της 15.10.2018

ΕΕ C 364 της 8.10.2018

ΕΕ C 352 της 1.10.2018

ΕΕ C 341 της 24.9.2018

ΕΕ C 328 της 17.9.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — ClientEarth κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-57/16 P) ([1])

[Αίτηση αναίρεσης — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων, σχέδιο έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων και γνωμοδότηση της επιτροπής εκτίμησης επιπτώσεων — Νομοθετικές πρωτοβουλίες στον τομέα του περιβάλλοντος — Άρνηση παροχής πρόσβασης — Δημοσιοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων κατά τη διάρκεια της δίκης — Διατήρηση του έννομου συμφέροντος — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της εν εξελίξει διαδικασίας λήψης αποφάσεων θεσμικού οργάνου της Ένωσης — Γενικό τεκμήριο]

(2018/C 399/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: ClientEarth (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer, J. Wolfhagen και F. Heringa, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duvieusart και M. Κωνσταντινίδης)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της αναιρεσείουσας: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: H. Leppo και J. Heliskoski), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και N. Otte Widgren)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Νοεμβρίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής (Τ 424/14 και Τ-425/14, EU:T:2015:848).*

2) *Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 1ης Απριλίου 2014 περί άρνησης παροχής πρόσβασης σε έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων σχετικά με σχέδιο δεσμευτικής πράξης ορίζουσας το στρατηγικό πλαίσιο των διαδικασιών επιθεώρησης και εποπτείας, οι οποίες διαμορφώνονται με βάση τους κινδύνους και οι οποίες σχετίζονται με την περιβαλλοντική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε γνωμοδότηση της επιτροπής εκτίμησης επιπτώσεων.*

3) *Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Απριλίου 2014 περί άρνησης παροχής πρόσβασης σε σχέδιο έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων σχετικά με την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα σε επίπεδο κρατών μελών στον τομέα της περιβαλλοντικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και σε γνωμοδότηση της επιτροπής εκτίμησης επιπτώσεων.*

4) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ClientEarth τόσο σε πρώτο βαθμό όσο και κατά την αναιρετική διαδικασία.*

5) *Η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους που αφορούν την αναιρετική διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-430/16 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Καταπολέμηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Ειδικά τομεακά μέτρα — Περιορισμοί στις μεταφορές κεφαλαίων στις οποίες εμπλέκονται ιρανικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα — Ενίσχυση των περιορισμών — Επίμαχο καθεστώς θεσπισθέν βάσει των διατάξεων της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ και του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 — Θέση σε εφαρμογή του κοινού ολοκληρωμένου σχεδίου δράσεως όσον αφορά το ζήτημα των πυρηνικών δραστηριοτήτων του Ιράν — Άρση του συνόλου των σχετικών με το ζήτημα αυτό περιοριστικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κατάργηση του επίμαχου καθεστώτος εκκρεμούσης της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επιρροή στο έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Μη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος]

(2018/C 399/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Bank Mellat (εκπρόσωποι: M. Brindle, T. Otty, QC, J. MacLeod και R. Blakeley, barristers, S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian και P. Reddy, solicitors)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και I. Ρόδιος), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci, J. Norris-Usher και M. Κωνσταντινίδης), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Brandon, επικουρούμενος από την M. Gray, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Ιουνίου 2016, Bank Mellat κατά Συμβουλίου (T 160/13, EU:T:2016:331).*

2) *Καταργεί τη δίκη ως προς την πρωτοκολληθείσα με αριθμό υποθέσεως T 160/13 προσφυγή που άσκησε η Bank Mellat, με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 15, του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, ή την ακύρωση της εν λόγω διατάξεως καθόσον δεν προβλέπει εξαίρεση έχουσα εφαρμογή στην περίπτωση της Bank Mellat, καθώς και ως προς το αίτημα της νυν αναιρεσείουσας να κρίνει το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωσή της το άρθρο 1, σημείο 6, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.*

3) *Η Bank Mellat και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.*

4) *Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.*

([1]) ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-488/16 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα NEUSCHWANSTEIN — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Κακή πίστη]

(2018/C 399/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV (εκπρόσωπος: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: D. Botis, A. Schifko και D. Walicka), Freistaat Bayern (εκπρόσωπος: M. Müller, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Bundesverband Souvenir — Geschenke –Ehrenpreise eV στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Υπόθεση C-527/16) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρα 5 και 19, παράγραφος 2 — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο ο εργοδότης ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του — Χορήγηση πιστοποιητικών Α 1 από το κράτος μέλος προελεύσεως μετά την αναγνώριση από το κράτος μέλος υποδοχής της υπαγωγής των εργαζομένων στο δικό του σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως — Γνώμη της διοικητικής επιτροπής — Έκδοση των πιστοποιητικών Α 1 μολονότι δεν συνέτρεχαν οι σχετικές προϋποθέσεις — Διαπίστωση — Δεσμευτικός χαρακτήρας και αναδρομική ισχύς των πιστοποιητικών αυτών — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Έννοια του προσώπου που «έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου προσώπου»]

(2018/C 399/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

παρισταμένων των: Alpenrind GmbH Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΕ) 1244/2010 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2010, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, έχει την έννοια ότι πιστοποιητικό Α 1 το οποίο έχει χορηγηθεί από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, δεσμεύει όχι μόνο τους φορείς του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότητα, αλλά και τα δικαστήρια του κράτους μέλους αυτού.*

2) *Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, έχει την έννοια ότι πιστοποιητικό Α 1 το οποίο έχει χορηγηθεί από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, δεσμεύει τόσο τους φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότητα όσο και τα δικαστήρια του κράτους μέλους αυτού, για όσο χρόνο το εν λόγω πιστοποιητικό δεν έχει ανακληθεί ή κηρυχθεί άκυρο από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε, ακόμη και στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του τελευταίου αυτού κράτους μέλους και του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότητα υπέβαλαν το σχετικό ζήτημα στη διοικητική επιτροπή και αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το πιστοποιητικό αυτό κακώς εκδόθηκε και πρέπει να ανακληθεί.*

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, έχει την έννοια ότι πιστοποιητικό Α 1 το οποίο έχει χορηγηθεί από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, δεσμεύει, κατά περίπτωση με αναδρομική ισχύ, τόσο τους φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότητα όσο και τα δικαστήρια του κράτους μέλους αυτού, ακόμη και στην περίπτωση που το ως άνω πιστοποιητικό χορηγήθηκε μόνον αφότου το εν λόγω κράτος μέλος διαπίστωσε με πράξη του την υπαγωγή του ενδιαφερόμενου εργαζομένου στην υποχρεωτική ασφάλιση δυνάμει της νομοθεσίας του.

3) *Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1244/2010, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που εργαζόμενος ο οποίος έχει αποσπασθεί από τον εργοδότη του με σκοπό την παροχή εργασίας σε άλλο κράτος μέλος αντικατασταθεί από άλλον εργαζόμενο αποσπασμένο από άλλον εργοδότη, ο τελευταίος αυτός εργαζόμενος πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει «αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου προσώπου» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, με συνέπεια να μην μπορεί να τύχει της εφαρμογής της ειδικής ρυθμίσεως που προβλέπεται με την εν λόγω διάταξη προκειμένου να εξακολουθήσει να υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ο εργοδότης του ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του.*

4) *Το γεγονός ότι οι εργοδότες των δύο ενδιαφερόμενων εργαζομένων έχουν την έδρα τους στο ίδιο κράτος μέλος ή το γεγονός ότι διατηρούν μεταξύ τους τυχόν προσωπικούς ή οργανωτικούς δεσμούς δεν ασκεί επιρροή συναφώς.*

([1]) ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-4/17 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) — Δαπάνες επιλέξιμες για χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Τσεχική Δημοκρατία — Κανονισμός (ΕΚ) 479/2008 — Άρθρο 11, παράγραφος 3 — Έννοια της «αναδιαρθρώσεως των αμπελώνων»]

(2018/C 399/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Pavliš και J. Vláčil)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek και B. Eggers)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Οκτωβρίου 2016, Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (T-141/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:621).*

2) *Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/103 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον αποκλείει τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Τσεχική Δημοκρατία στο πλαίσιο του ΕΓΤΕ υπέρ του μέτρου προστασίας των αμπελώνων έναντι ζημιών από ζώα και πτηνά για τα έτη 2010 έως 2012, συνολικού ύψους 2 123 199,04 ευρώ.*

3) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Τσεχική Δημοκρατία στο πλαίσιο τόσο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και της παρούσας αναιρέσεως.*

([1]) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grenville Hampshire κατά The Board of the Pension Protection Fund

(Υπόθεση C-17/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Άρθρο 8 — Συμπληρωματικά συνταξιοδοτικά συστήματα — Προστασία των δικαιωμάτων σε παροχές γήρατος — Εγγυημένο επίπεδο ελάχιστης προστασίας)

(2018/C 399/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Grenville Hampshire

κατά

The Board of the Pension Protection Fund

παρισταμένου του: Secretary of State for Work and Pensions

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έχει την έννοια ότι κάθε μεμονωμένος μισθωτός πρέπει, σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη του, να λαμβάνει παροχές γήρατος που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 50 % της αξίας των δικαιωμάτων τα οποία έχει θεμελιώσει στο πλαίσιο συμπληρωματικού επαγγελματικού συνταξιοδοτικού συστήματος.*

2) *Το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/94, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, έχει άμεσο αποτέλεσμα και, ως εκ τούτου, μπορεί να γίνει επίκλησή του ενώπιον εθνικού δικαστηρίου από μεμονωμένο μισθωτό προκειμένου να αμφισβητηθεί απόφαση οργανισμού όπως το The Board of the Pension Protection Fund (διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου προστασίας των συντάξεων, Ηνωμένο Βασίλειο).*

([1]) ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Nejvyšší soud České republiky (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Catlin Europe SE κατά O.K. Trans Praha spol. s r. o.

(Υπόθεση C-21/17) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Έκδοση διαταγής πληρωμής μαζί με την αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής — Έλλειψη μεταφράσεως της τελευταίας — Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κηρυχθείσα εκτελεστή — Αίτηση επανεξετάσεως μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή αντιρρήσεων — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Δυνατότητα εφαρμογής — Άρθρο 8 και παράρτημα ΙΙ — Ενημέρωση του παραλήπτη για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή εισαγωγικού της δίκης εγγράφου που δεν έχει μεταφρασθεί — Παράλειψη χρήσεως του τυποποιημένου εντύπου — Συνέπειες]

(2018/C 399/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Catlin Europe SE

κατά

O.K. Trans Praha spol. s r. o.

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»), και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού χωρίς η συνημμένη σε αυτή αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής να έχει συνταχθεί ή να συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία αυτός τεκμαίρεται ότι κατανοεί, όπως επιτάσσει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, ο καθού πρέπει να ενημερώνεται δεόντως, μέσω του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος ΙΙ του τελευταίου αυτού κανονισμού, για το δικαίωμά του να αρνηθεί να παραλάβει την επίμαχη πράξη.

Σε περίπτωση μη τηρήσεως αυτού του τύπου, η άρση των παρατυπιών της διαδικασίας πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου αυτού κανονισμού, διά της κοινοποιήσεως στον ενδιαφερόμενο του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού αυτού.

Στην περίπτωση αυτή, λόγω της διαδικαστικής πλημμέλειας που επηρεάζει την επίδοση ή την κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, μαζί με την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, η διαταγή αυτή πληρωμής δεν αποκτά εκτελεστό χαρακτήρα και η προθεσμία που τάσσεται στον καθού για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων δεν μπορεί να αρχίσει να τρέχει, οπότε το άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006 δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής.

([1]) ΕΕ C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fundo de Garantia Automóvel κατά Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Υπόθεση C-80/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 4 — Υποχρεωτική σύναψη ασφαλιστικής συμβάσεως — Όχημα σταθμευμένο εντός ιδιόκτητου οικοπέδου — Δικαίωμα του οργανισμού αποζημιώσεως να ασκήσει αγωγή κατά του κυρίου μη ασφαλισμένου οχήματος)

(2018/C 399/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fundo de Garantia Automóvel

κατά

Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, έχει την έννοια ότι η σύναψη συμβάσεως για την ασφάλιση της σχετικής με την κυκλοφορία αυτοκινήτου οχήματος αστικής ευθύνης είναι υποχρεωτική όταν το οικείο όχημα εξακολουθεί να είναι ταξινομημένο σε κράτος μέλος και είναι σε λειτουργική κατάσταση, βρίσκεται όμως σταθμευμένο εντός ιδιόκτητου οικοπέδου αποκλειστικώς και μόνον από επιλογή του κυρίου του, ο οποίος δεν προτίθεται πλέον να το οδηγήσει.*

2) *Το άρθρο 1, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία ο προβλεπόμενος στη διάταξη αυτή οργανισμός έχει το δικαίωμα να ασκήσει αγωγή όχι μόνον κατά του ευθυνομένου ή των ευθυνομένων για το ατύχημα, αλλά και κατά του προσώπου το οποίο είχε υποχρέωση ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία του οχήματος που προκάλεσε τις ζημίες τις οποίες αποκατέστησε ο εν λόγω οργανισμός, αλλά δεν είχε συνάψει σχετική σύμβαση, ακόμη και αν το εν λόγω πρόσωπο δεν υπέχει αστική ευθύνη για το ατύχημα από το οποίο προκλήθηκαν οι ζημίες αυτές.*

([1]) ΕΕ C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-244/17) ([1])

[Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση (ΕΕ) 2017/477 — Θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του Συμβουλίου Συνεργασίας που συγκροτήθηκε βάσει της ενισχυμένης συμφωνίας εταιρικής σχέσεως και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας του Καζαχστάν, αφετέρου, όσον αφορά τις εργασιακές ρυθμίσεις του Συμβουλίου Συνεργασίας, της Επιτροπής Συνεργασίας, ειδικών υποεπιτροπών ή οποιονδήποτε άλλων οργάνων — Άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ — Απόφαση για τον καθορισμό των θέσεων που πρέπει να ληφθούν εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο οργάνου συσταθέντος με διεθνή συμφωνία — Συμφωνία της οποίας ορισμένες διατάξεις μπορούν να εμπίπτουν στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) — Κανόνας ψηφοφορίας]

(2018/C 399/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Havas, L. Gussetti και P. Aalto, στη συνέχεια L. Havas και L. Gussetti)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και P. Mahnič Bruni)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2017/477 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του Συμβουλίου Συνεργασίας που συγκροτήθηκε βάσει της ενισχυμένης συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας του Καζαχστάν, αφετέρου, όσον αφορά τις εργασιακές ρυθμίσεις του Συμβουλίου Συνεργασίας, της Επιτροπής Συνεργασίας, ειδικών υποεπιτροπών ή οποιωνδήποτε άλλων οργάνων.*

2) *Διατηρεί σε ισχύ τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2017/477.*

3) *Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Christoph Klein κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-346/17 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 — Διαδικασία ρήτρας διασφαλίσεως — Κοινοποίηση, από κράτος μέλος, αποφάσεως σχετικά με απαγόρευση της διαθέσεως ιατροτεχνολογικού προϊόντος στο εμπόριο — Μη έκδοση αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα στους ιδιώτες — Αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του θεσμικού οργάνου και της προβαλλόμενης ζημίας — Απόδειξη της υπάρξεως και της εκτάσεως της ζημίας)

(2018/C 399/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Christoph Klein (εκπρόσωπος: H. J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. von Rintelen, A. Sipos και A. C. Becker) Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Σεπτεμβρίου 2016, Klein κατά Επιτροπής (T-309/10 RENV, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:570), στον βαθμό που κρίθηκε ότι ο Christoph Klein δεν απέδειξε την ύπαρξη άμεσου και επαρκούς συνδέσμου, ικανού να θεμελιώσει ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

2) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.*

3) *Απορρίπτει την αγωγή του Christoph Klein με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη λόγω της παραβάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή των υποχρεώσεων τις οποίες αυτή υπέχει από το άρθρο 8 της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων.*

4) *Ο Christoph Klein και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.*

5) *Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα, τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 300 της 11.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Vincent Piessevaux κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-454/17 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτήθηκαν σε εθνικό σύστημα — Μεταφορά των δικαιωμάτων αυτών στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Διαφορετική μεταχείριση μεταξύ υπαλλήλων των οποίων το κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους μεταφέρθηκε στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης πριν ή μετά από την έναρξη ισχύος των νέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων)

(2018/C 399/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Vincent Piessevaux (εκπρόσωπος: L. Ponteville, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και R. Meyer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο Vincent Piessevaux φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

([1]) ΕΕ C 374 της 6.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-471/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική και στατιστική ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Τηγανισμένες στιγμιαίες νούγιες — Δασμολογική διάκριση 1902 30 10)

(2018/C 399/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

κατά

Hauptzollamt Hannover

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 927/2012 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι εμπίπτουν στη διάκριση 1902 30 10 της ονοματολογίας αυτής στιγμιαία γεύματα από νούγιες, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία αποτελούνται κατ' ουσίαν από προμαγειρεμένες και τηγανισμένες νούγιες, σε συμπαγές τεμάχιο.

([1]) ΕΕ C 374 της 6.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Basic Net SpA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-547/17 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εικονιστικό σήμα το οποίο αναπαριστά τρεις κάθετες λωρίδες — Απόδειξη διακριτικού χαρακτήρα που αποκτήθηκε διά της χρήσεως)

(2018/C 399/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Basic Net SpA (εκπρόσωπος: D. Sindico, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Basic Net SpA να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).*

([1]) ΕΕ C 13 της 15.1.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασίες κινηθείσες από τους Gmalieva s.r.o. κ.λπ.

(Υπόθεση C-79/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παίγνια — Μονοπώλιο τυχερών παιγνίων σε κράτος μέλος — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την εκμετάλλευση αυτόματων μηχανημάτων τυχερών παιγνίων χωρίς προηγούμενη άδεια των διοικητικών αρχών)

(2018/C 399/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Παρισταμένης της: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Διατακτικό

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει, με γνώμονα τα στοιχεία που παρέσχε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 30ής Απριλίου 2014, Pfleger κ.λπ. (C-390/12, EU:C:2014:281), αν εθνικό μονοπωλιακό νομικό καθεστώς στον τομέα των τυχερών παιγνίων, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να θεωρηθεί συνεπές υπό το πρίσμα των άρθρων 56 και επ. ΣΛΕΕ, εφόσον έχει διαπιστωθεί στο πλαίσιο εθνικής δικαστικής διαδικασίας ότι:

— *ο εθισμός στα τυχερά παίγνια δεν αποτελεί κοινωνικό πρόβλημα που να δικαιολογεί κρατική παρέμβαση,*

— *τα απαγορευμένα τυχερά παίγνια στοιχειοθετούν μόνον διοικητικές παραβάσεις και όχι ποινικά αδικήματα,*

— *τα κρατικά έσοδα από τα τυχερά παίγνια υπερβαίνουν ετησίως τα 500 εκατομμύρια ευρώ, ήτοι το 0,4 % του ετήσιου προϋπολογισμού, και*

— *η διαφήμιση στην οποία προβαίνουν οι κάτοχοι των σχετικών αδειών έχει, μεταξύ άλλων, ως βασικό σκοπό να ωθήσει όσους δεν έχουν μέχρι τώρα λάβει μέρος στα τυχερά παίγνια να συμμετάσχουν σε αυτά.*

([1]) ΕΕ C 178 της 6.6.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-208/17 P έως C-210/17 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2016 — Αίτημα ακυρώσεως)

(2018/C 399/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) (εκπρόσωποι: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (εκπρόσωποι: S. Boelaert, M. Chavrier και J.-P. Hixs)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του αντιδίκου κατ' αναίρεση: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Μ. Μιχελογιαννάκη και Γ. Καριψιάδης)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. *Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτες.*

2. *Καταδικάζει τους NF, NG και NM στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Giudice di pace di L'Aquila (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gabriele Di Girolamo κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-472/17) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Εργασία ορισμένου χρόνου — Ειρηνοδίκες — Προδήλως απαράδεκτο)

(2018/C 399/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di L'Aquila

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gabriele Di Girolamo

κατά

Ministero della Giustizia

παρισταμένης της: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di L'Aquila (ειρηνοδίκης της L'Aquila, Ιταλία), με απόφαση της 31ης Ιουλίου 2017, είναι προδήλως απαράδεκτη.

([1]) ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Allstate Insurance Company κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-542/17 P) ([1])

(Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος DRIVEWISE — Απόρριψη της αίτησης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Άρθρο 75 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Νεολογισμός αποτελούμενος από στοιχεία καθένα εκ των οποίων είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών — Προορισμός των προϊόντων και υπηρεσιών — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολόγησης)

(2018/C 399/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Allstate Insurance Company (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και R. Kunze, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: Κ. Μαρκάκης)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης ως προδήλως αβάσιμη.*

2) *Καταδικάζει την Allstate Insurance Company στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 13 της 15.1.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Dominique Bilde κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-67/18 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)

(2018/C 399/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Dominique Bilde (εκπρόσωπος: G. Sauveur, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και G. Corstens), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. F. Jensen, M. Bauer και R. Meyer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.*

2. *Καταδικάζει την Dominique Bilde στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 161 της 7.5.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Sophie Montel κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-84/18 P) (1)

(Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Ρύθμιση σχετικά με την καταβολή των εξόδων και των αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας — Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών)

(2018/C 399/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Sophie Montel (εκπρόσωπος: G. Sauveur, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και G. Corstens), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. F. Jensen, M. Bauer και R. Meyer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.*

2. *Καταδικάζει τη Sophie Montel στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 161 της 7.5.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Visoki upravni sud (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) κατά Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

(Υπόθεση C-90/18) (1)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί των προδικαστικών ερωτημάτων — Προδήλως απαράδεκτο)

(2018/C 399/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Visoki upravni sud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

κατά

Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

παρισταμένου του: Hrvoje Šimić

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Visoki upravni sud (διοικητικό εφετείο, Κροατία), με απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2018, είναι προδήλως απαράδεκτη.

([1]) ΕΕ C 134 της 16.4.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Sul (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fazenda Pública κατά Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

(Υπόθεση C-184/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Άμεση φορολόγηση — Άρθρο 18 ΣΛΕΕ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρα 63, 64 και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση επί των υπεραξιών των ακινήτων οι οποίες προκύπτουν υπέρ των κατοίκων αλλοδαπής — Περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες)

(2018/C 399/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Central Administrativo Sul

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fazenda Pública

κατά

Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Διατακτικό

Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας επιβάλλεται μεγαλύτερος φόρος στην υπεραξία που προέκυψε από τη μεταβίβαση, εκ μέρους κατοίκου τρίτης χώρας, ακινήτου κείμενου στο κράτος μέλος αυτό από τον φόρο ο οποίος θα επιβαλλόταν στο πλαίσιο του ίδιου είδους συναλλαγής επί της υπεραξίας η οποία θα προέκυπτε υπέρ του κατοίκου του εν λόγω κράτους μέλους συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων ο οποίος, υπό την επιφύλαξη εξακριβώσεως από το αιτούν δικαστήριο, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 64, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τους λόγους τους οποίους προβλέπει το άρθρο 65, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

([1]) ΕΕ C 182 της 28.5.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2018 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pauline Stiernon κ.λπ. κατά Etat belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

(Υπόθεση C-237/18) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Επαγγελματική ελευθερία — Άρθρα 20, 21 κα 45 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 15 — Το επάγγελμα του Ψυχοκινητικού θεραπευτή δεν περιλαμβάνεται στον εθνικό κατάλογο των παραϊατρικών επαγγελμάτων)

(2018/C 399/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Pirotton, Anissa Quotb

κατά

État belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που θεσπίζει κατάλογο των παραϊατρικών επαγγελμάτων, η οποία δεν περιλαμβάνει στον κατάλογο αυτόν το επάγγελμα του Ψυχοκινητικού θεραπευτή, μολονότι έχει δημιουργηθεί στο κράτος μέλος αυτό πτυχίο ανώτερων σπουδών ψυχοκινητικής θεραπείας.

([1]) ΕΕ C 190 της 4.6.2018.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Φεβρουαρίου 2018 ο Robert Hansen κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-304/16: bet365 Group κατά EUIPO

(Υπόθεση C-136/18 P)

(2018/C 399/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Robert Hansen (εκπρόσωπος: M. Pütz-Poulalion, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2018 — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) κατά Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Υπόθεση C-425/18)

(2018/C 399/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Καθού: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 53, παράγραφος 3, και στο άρθρο 54, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ([1]), σε συνδυασμό με το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ ([2]), διάταξη, όπως το άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο f, του Decreto Legislativo n. 163/2006 della Repubblica Italiana (νομοθετικού διατάγματος 163/2006 της Ιταλικής Δημοκρατίας), όπως ερμηνεύθηκε από την εθνική νομολογία, η οποία αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της έννοιας του «σοβαρού παραπτώματος» που διαπράττει οικονομικός φορέας «κατά την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητάς του» συμπεριφορές συνιστάμενες σε παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, διαπιστωθείσα και κυρωθείσα από την εθνική αρχή ανταγωνισμού με απόφαση που επιβεβαιώθηκε δικαστικώς, εμποδίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο εκ των προτέρων τις αναθέτουσες αρχές να αξιολογήσουν αυτοτελώς τις εν λόγω παραβάσεις με σκοπό τον ενδεχόμενο, αλλά όχι υποχρεωτικό, αποκλεισμό του εν λόγω οικονομικού φορέα από διαγωνισμό για την ανάθεση δημόσιας συμβάσεως;

([1]) Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 1).

([2]) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Gerona (Ισπανία) στις 9 Ιουλίου 2018 — WA κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-450/18)

(2018/C 399/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Gerona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: WA

Καθού: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου, όπως αυτή κατοχυρώνεται από το άρθρο 157 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73 ([1]) και αναδιατυπώθηκε με την οδηγία 2006/54/ΕΚ ([2]), της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, εθνική διάταξη (συγκεκριμένα το άρθρο 60, παράγραφος 1, του Ley General de Seguridad Social [γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως]) που αναγνωρίζει δικαίωμα σε προσαύξηση της συντάξεως, λόγω της δημογραφικής τους συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, στις γυναίκες που έχουν αποκτήσει φυσικά ή θετά τέκνα και δικαιούνται στο πλαίσιο οποιουδήποτε καθεστώτος του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως σύνταξη λόγω γήρατος, χηρείας ή μόνιμης ανικανότητας προς εργασία στηριζόμενη στην καταβολή εισφορών και αντιθέτως δεν αναγνωρίζει τέτοιο δικαίωμα στους άνδρες που τελούν σε πανομοιότυπη κατάσταση;

([1]) Οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας *(ΕΕ 2002, L 269, σ. 15)*.

([2]) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση) (*ΕΕ 2006, L 204, σ. 23*).

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2018 — Δημοκρατία της Σλοβενίας κατά Δημοκρατίας της Κροατίας

(Υπόθεση C-457/18)

(2018/C 399/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωπος: M. Menard)

Καθής: Δημοκρατία της Κροατίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ,

— το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου·

— τα άρθρα 4 και 17, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν)· καθώς και

— το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό·

— να υποχρεώσει την καθής να παύσει άμεσα τις μνημονευόμενες παραβάσεις· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτος λόγος:

Η Κροατία, παραβιάζοντας μονομερώς τη δέσμευση που ανέλαβε στο πλαίσιο της διαδικασίας προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση να τηρήσει τη διαιτητική απόφαση και, ως εκ τούτου, να σεβασθεί τα σύνορα που καθορίσθηκαν με τη διαιτητική απόφαση αυτήν και να τηρήσει τις λοιπές υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω απόφαση, αρνείται να τηρήσει την αρχή του κράτους δικαίου η οποία αποτελεί θεμελιώδη αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 2 ΣΕΕ).

Δεύτερος λόγος:

Η Κροατία, αρνούμενη μονομερώς να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη διαιτητική απόφαση και παρακωλύοντας ταυτόχρονα την εκ μέρους της Σλοβενίας πλήρη άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της σε ορισμένα σημεία της επικρατείας της, κατά την έννοια των Συνθηκών, υποπίπτει σε παράβαση της υποχρεώσεώς της καλόπιστης συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Σλοβενία, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ. Η συμπεριφορά της Κροατίας θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε της εδραιώσεως της ειρήνης και της διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών, καθώς και του σκοπού των διατάξεων της Ένωσης όσον αφορά το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ). Η Κροατία εμποδίζει, επομένως, τη Σλοβενία να θέσει σε εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολο της χερσαίας και θαλάσσιας επικρατείας της και να ενεργεί τηρουμένου του δικαίου, ιδίως δε των διατάξεων του παράγωγου δικαίου σχετικά με το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ).

Τρίτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη τον κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, ειδικότερα δε τη ρύθμιση περί αμοιβαίας προσβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 5 και το παράρτημα Ι. Η ρύθμιση η οποία ισχύει στην Κροατία και τη Σλοβενία από της 30ής Δεκεμβρίου 2017, παρέχει σε 25 αλιευτικά σκάφη καθενός εκ των κρατών ελεύθερη πρόσβαση στα χωρικά ύδατα του ετέρου κράτους, όπως αυτά έχουν οριοθετηθεί βάσει του διεθνούς δικαίου, δηλαδή βάσει της διαιτητικής αποφάσεως. Η Κροατία παρακωλύει τη Σλοβενία να ασκήσει τα δικαιώματά της στο πλαίσιο της ρυθμίσεως αυτής και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το άρθρο 5 του κανονισμού, διότι (i) αρνείται να εφαρμόσει τη ρύθμιση περί αμοιβαίας προσβάσεως, (ii) αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ της νομοθεσίας που θέσπισε προς τούτο η Σλοβενία και (iii) επιβάλλοντας συστηματικώς κυρώσεις εις βάρος τους, παρακωλύει την ελεύθερη πρόσβαση των Σλοβένων αλιέων στα χωρικά ύδατα που αναγνωρίσθηκε ότι ανήκουν στη Σλοβενία βάσει της διαιτητικής αποφάσεως του 2017 και, κατά μείζονα λόγο, στα κροατικά χωρικά ύδατα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρυθμίσεως περί αμοιβαίας προσβάσεως.

Τέταρτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 404/2011 της Επιτροπής της 8ης Απριλίου 2011. Χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Σλοβενίας, τα σκάφη του κροατικού λιμενικού συνοδεύουν τους Κροάτες αλιείς ο οποίοι αλιεύουν στα σλοβενικά ύδατα, εμποδίζοντας τους Σλοβένους επιθεωρητές αλιείας κατά την άσκηση ελέγχου. Ταυτόχρονα, οι κροατικές αρχές επιβάλλουν πρόστιμα για παράνομη διέλευση συνόρων και παράνομη αλιεία στους Σλοβένους αλιείς οι οποίο αλιεύουν εντός των σλοβενικών υδάτων τα οποία έχει οικειοποιηθεί η Κροατία. Επιπλέον, η Κροατία δεν γνωστοποιεί στη Σλοβενία κανένα στοιχείο σχετικό με τις δραστηριότητες των κροατικών σκαφών εντός των σλοβενικών υδάτων, όπως απαιτεί ο κανονισμός. Ως εκ τούτου, η Κροατία εμποδίζει τη Σλοβενία να ασκεί έλεγχο στα ύδατα που υπόκεινται στην εθνική κυριαρχία και τη δικαιοδοσία της και παραβιάζει την αποκλειστική δικαιοδοσία της Σλοβενίας επί των χωρικών υδάτων της, ως παράκτιου κράτους, παραβαίνοντας, επομένως, τον κανονισμό (ΕΚ) 1224/2009 και τον κανονισμό (ΕΕ) 404/2011.

Πέμπτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη και εξακολουθεί να παραβαίνει τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν). Η Κροατία δεν αναγνωρίζει τη μεθόριο που οριοθετήθηκε με τη διαιτητική απόφαση ως κοινή συνοριακή γραμμή με τη Σλοβενία, δεν συνεργάζεται με τη Σλοβενία για την επιτήρηση αυτού των «εσωτερικών συνόρων» και δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει ικανοποιητική επιτήρηση, παραβαίνοντας επομένως τα άρθρα 13 και 17 του κανονισμού, καθώς και το άρθρο 4, το οποίο επιτάσσει καθορισμό των συνόρων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Έκτος λόγος:

Η Κροατία παρέβη και εξακολουθεί να παραβαίνει την οδηγία 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, η οποία έχει εφαρμογή στα «χωρικά ύδατα» των κρατών μελών, όπως οριοθετούνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) (άρθρο 2, παράγραφος 4, της οδηγίας). Η Κροατία δεν αναγνωρίζει τη διαιτητική απόφαση με την οποία αποφασίσθηκε τέτοια οριοθέτηση και, αντιθέτως, περιλαμβάνει τα σλοβενικά χωρικά ύδατα στον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό της, με συνέπεια να παρακωλύει την προσήκουσα προσαρμογή στους χάρτες της Σλοβενίας και, ως εκ τούτου, να παραβαίνει την οδηγία, ιδίως δε τα άρθρα της 8 και 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 16 Ιουλίου 2018 — AV, BU κατά Comune di Bernareggio

(Υπόθεση C-465/18)

(2018/C 399/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: AV, BU

Εφεσίβλητος: Comune di Bernareggio

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνουν οι αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της ίσης μεταχειρίσεως, της προστασίας του ανταγωνισμού και της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, που προβλέπονται στα άρθρα 45, 49 έως 56, και 106 ΣΛΕΕ, καθώς και στα άρθρα 15 και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η σύμφυτη με αυτές τις αρχές απαίτηση αναλογικότητας και ευλόγου χαρακτήρα, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 12, παράγραφος 2, του ν. 362/1991, η οποία, σε περίπτωση μεταβίβασης της κυριότητας δημοτικού φαρμακείου, χορηγεί το δικαίωμα προαίρεσης στους μισθωτούς του φαρμακείου αυτού;

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιουλίου 2018 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Μαΐου 2018 το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-283/15, Esso Raffinage κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: P. Klappich και C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Esso Raffinage, Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων, Γαλλική Δημοκρατία, Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-283/15·

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα στηρίζει την αίτηση αναιρέσεως στους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

Η αναιρεσείουσα προβάλλει, πρώτον, την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποδίδοντας νομική σημασία στο έγγραφο του ΕΟΧΠ της 1ης Απριλίου 2015 το οποίο απευθύνεται προς το Υπουργείο Οικολογίας, Βιώσιμης Αναπτύξεως, Μεταφορών και Στεγάσεως της Γαλλίας και επιγράφεται «Δήλωση μη συμμορφώσεως κατόπιν αποφάσεως αξιολογήσεως των φακέλων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006» (στο εξής: έγγραφο) και χαρακτηρίζοντάς το ως πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει, δεύτερον, την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έλαβε υπόψη το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 ([1]) και παρέλειψε να λάβει υπόψη το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH.

Τρίτον, η αναιρεσείουσα δεν συμφωνεί με την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου αναφορικά με τη γενική κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και του ΕΟΧΠ, σύμφωνα με την οποία ο ΕΟΧΠ έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφαίνεται επί της συμφωνίας των πληροφοριών καταχωρίσεως με τις απαιτήσεις του REACH.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Ιουλίου 2018 — SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA κατά Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M. SpA

(Υπόθεση C-475/18)

(2018/C 399/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Αναιρεσίβλητη: Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M. SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 1370/2007 ([1]) της 23ης Οκτωβρίου 2007 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εθνική νομοθεσία προβλέπει απαγόρευση της απευθείας αναθέσεως της υπηρεσίας δημοσίων τοπικών μεταφορών, αποκλείοντας την απευθείας ανάθεση ακόμη και στις περιπτώσεις που θα επιτρεπόταν από τη νομοθεσία της Ένωσης, όταν θέτει γενικό κανόνα περί διενέργειας δημόσιου διαγωνισμού για την ανάθεση της προαναφερθείσας υπηρεσίας ή, αντιθέτως, τούτο ισχύει μόνο στην περίπτωση της ειδικής απαγορεύσεως της απευθείας αναθέσεως συγκεκριμένα για τις περιπτώσεις εκείνες για τις οποίες επιτρέπεται η απευθείας ανάθεση από τη νομοθεσία της Ένωσης;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΚ) 1370/2007 (ΕΕ 2007, L 315, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2018 — ZW κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-498/18)

(2018/C 399/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: ZW

Αναιρεσίβλητη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύναται η κατά το άρθρο 35, παράγραφος 1, της Συμβάσεως του Μόντρεαλ, διετής προθεσμία ασκήσεως της αγωγής να διακοπεί ή να ανασταλεί;

2) Δύναται από τα οριζόμενα στο άρθρο 35, παράγραφος 1, της Συμβάσεως του Μόντρεαλ, [*παραλειπόμενα*] [κατά το οποίο] [*παραλειπόμενα*] «η μέθοδος υπολογισμού της προθεσμίας καθορίζεται από το δίκαιο του επιληφθέντος της υποθέσεως δικαστηρίου», να συναχθεί ότι διάταξη του εθνικού δικαίου σχετικά την έναρξη της προθεσμίας μπορεί να κατισχύσει της γενικής προβλέψεως της παραγράφου 1 του άρθρου 35 κατά την οποία η προθεσμία άρχεται από την άφιξη στον προορισμό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Ilfov (Ρουμανία) στις 13 Αυγούστου 2018 — EP κατά FO

(Υπόθεση C-530/18)

(2018/C 399/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Ilfov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: EP

Εναγόμενος και εφεσίβλητος: FO

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ([1]), την έννοια ότι θεσπίζει εξαίρεση από τον κανόνα της διεθνούς δικαιοδοσίας του εθνικού δικαστηρίου του τόπου στον οποίο το παιδί έχει όντως την κατοικία του;

2) Έχει το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, την έννοια ότι συνιστούν κριτήρια τα οποία καταδεικνύουν την ύπαρξη στενού συνδέσμου του παιδιού με τη Γαλλία […] εκείνα που παραθέτει ένας διάδικος της κύριας δίκης (ήτοι: το παιδί γεννήθηκε στη Γαλλία, έχει πατέρα Γάλλο υπήκοο, έχει οικογένεια της οποίας τα μέλη έχουν δεσμούς αίματος και η οποία απαρτίζεται από δύο αδελφές και έναν αδελφό, μία ανιψιά –τη θυγατέρα της αδελφής του–, τον παππού της πατρικής γραμμής, τη νυν σύντροφο του πατέρα του και την ανήλικη θυγατέρα τους στη Γαλλία, ενώ στη Ρουμανία δεν έχει κανέναν συγγενή από την πλευρά της μητέρας του, φοιτά σε γαλλικό σχολείο, η εκπαίδευση και η ιδιοσυγκρασία του παιδιού υπήρξαν ανέκαθεν γαλλικές, η γλώσσα που ομιλείται στο σπίτι μεταξύ γονέων και μεταξύ γονέων και παιδιού υπήρξε πάντοτε η γαλλική) και ότι, επομένως, το εθνικό δικαστήριο οφείλει να αναγνωρίσει ότι τα γαλλικά δικαστήρια είναι σε θέση να κρίνουν καλύτερα την υπόθεση;

3) Έχει το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, την έννοια ότι οι δικονομικής φύσεως διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών των δύο κρατών, όπως η διεξαγωγή της δίκης κεκλεισμένων των θυρών, από ειδικά δικαστήρια, εξυπηρετούν το υπέρτερο συμφέρον του παιδιού κατά την έννοια της διατάξεως αυτής [του δικαίου της Ένωσης];

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-576/18)

(2018/C 399/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση C-243/10, όσον αφορά την ανάκτηση, εις βάρος των αποδεκτών, των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά κατά την έννοια της αποφάσεως 2008/854/ΕΚ ([1]),, της 2ας Ιουλίου 2008, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω απόφαση και από το άρθρο 260 ΣΛΕΕ·

— να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή ένα κατ' αποκοπή ποσό του οποίου το ύψος αποτελεί το γινόμενο του πολλαπλασιασμού ενός ημερήσιου ποσού ίσου προς 13 892 ευρώ επί τον αριθμό των ημερών συνεχίσεως της παραβάσεως, με κατώτατο όριο το ποσό των 8 715 000,00 ευρώ, από την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως στην υπόθεση C-243/10 μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση·

— να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή σε εξαμηνιαία βάση, η οποία θα καθοριστεί από την Επιτροπή από το εξάμηνο που θα ακολουθήσει την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, χρηματική ποινή ίση προς 126 840 ευρώ ανά ημέρα·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση 2008/854/ΕΚ, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων υπέρ του ξενοδοχειακού τομέα της Σαρδηνίας (περιφερειακός νόμος αριθ. 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98), η οποία δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 302 της 13ης Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή κήρυξε παράνομες και ασύμβατες με την εσωτερική αγορά τις επίμαχες κρατικές ενισχύσεις που είχε χορηγήσει η Ιταλική Δημοκρατία, και διέταξε την ανάκτησή τους.

Με την απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση C-243/10, Επιτροπή κατά Ιταλίας, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η Ιταλία παρέβη τις υποχρεώσεις της από την ως άνω απόφαση της Επιτροπής, μη έχοντας λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να ανακτήσει από τους αποδέκτες τις ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί δυνάμει του καθεστώτος ενισχύσεων που ανέφερε η εν λόγω απόφαση της Επιτροπής.

Μολονότι έχουν παρέλθει άνω των έξι ετών από την εν λόγω απόφαση του Δικαστηρίου και παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει πολλές φορές οχλήσει προς τούτο την Ιταλική Κυβέρνηση, μεγάλο μέρος των επίμαχων ενισχύσεων δεν έχει ακόμη ανακτηθεί. Τα επιχειρήματα που προβάλλει συναφώς η Ιταλική Κυβέρνηση, ιδίως όσον αφορά τις εκκρεμείς εθνικές δίκες, δεν αποτελούν θεμιτούς δικαιολογητικούς λόγους όσον αφορά την εν λόγω παράβαση. Επομένως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, η Ιταλία δεν έχει ακόμη ανακτήσει το σύνολο των ενισχύσεων, οπότε δεν έχει συμμορφωθεί πλήρως με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-243/10.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη το άρθρο 260 ΣΛΕΕ και να την καταδικάσει στην καταβολή κατ' αποκοπή ποσού και χρηματικής ποινής σε εξαμηνιαία βάση μέχρι την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-243/10.

([1]) Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «περιφερειακός νόμος αριθ. 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98» C 1/04 (πρώην NN 158/03 και CP 15/03) (ΕΕ 2008, L 302, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η Buonotourist Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-185/15, Buonotourist κατά Επιτροπής.

(Υπόθεση C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Buonotourist Srl, εκπροσωπούμενη από τους M. D'Alberti, και L. Visone, δικηγόρους

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να κρίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ, ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35843 (2014/C) (πρώην 2012/NN) (ποσού 1 111 572,00 ευρώ), είναι εξ ολοκλήρου άκυρη κατά το μέρος που δέχεται ότι τα χρηματικά ποσά που χορηγήθηκαν ως αντιστάθμιση για υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1191/69 (χορήγηση αντισταθμίσεως βάσει του άρθρου 11 για υποχρεωτική τιμολόγηση στον τομέα των τοπικών δημόσιων μεταφορών) ([1]), πρέπει να θεωρηθούν ως μη κοινοποιηθέν μέτρο το οποίο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η οποία είναι ασύμβατη με την εσωτερική αγορά·

— να κρίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ, ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35843 (2014/C) (πρώην 2012/NN) (ποσού 1 111 572,00 ευρώ), είναι εξ ολοκλήρου άκυρη κατά το μέρος που προβλέπει εκτελεστικά μέτρα για την ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως με τα οποία επιφορτίζεται το Ιταλικό Δημόσιο·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Buonotourist s.r.l.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλονται πέντε λόγοι αναιρέσεως:

I. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον χαρακτηρισμό της υπό εξέταση αντισταθμίσεως ως «νέας ενισχύσεως»**

Η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην αναιρεσείουσα απορρέει από απόφαση του Consiglio di Stato του 2009 η οποία, βάσει του κανονισμού 1191/1969, αναγνώρισε το δικαίωμα αυτό σχετικά με υποχρεωτική τιμολόγηση αφορώσα υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας. Η εν λόγω απόφαση, ως εκ της φύσεώς της, ουδόλως μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εισάγει αντισταθμιστικό μέτρο, δεδομένου ότι προέβη μόνο στην αναγνώριση ενός τέτοιου μέτρου.

II. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς τη φερόμενη μη τήρηση των προϋποθέσεων Altmark**

Ο χαρακτηρισμός ως οικονομικής επιβαρύνσεως για τις δημόσιες αρχές αποκλείει εντελώς τη δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Λαμβανομένου υπόψη του χαρακτήρα ως ανταλλάγματος για τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας που έχουν αναληφθεί, δεν μπορεί να εντοπιστεί κανένα πλεονέκτημα για την επιχείρηση που έχει αναλάβει τις υποχρεώσεις αυτές. Επιπλέον, γίνεται λεπτομερής ανάλυση της αποφάσεως Altmark προκειμένου να αποδειχθεί ότι όλες οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση αυτή έγιναν σεβαστές.

III. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με την αξιολόγηση του οικονομικού μέτρου ως ασύμβατου με την ευρωπαϊκή ρύθμιση περί κρατικών ενισχύσεων: έλλειψη δυνατότητας του μέτρου «να νοθεύσει τον ανταγωνισμό»**

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η αγορά των τοπικών δημόσιων μεταφορών στην Καμπανία κατά την επίμαχη περίοδο (1996-2002), όπως ακόμη και τώρα, ήταν κλειστή στον ανταγωνισμό και ότι οι παραχωρήσεις δημιουργούσαν δικαίωμα αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως. Ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει ανταγωνισμός ούτε «για την αγορά» ούτε «εντός της αγοράς».

IV. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που κρίθηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής υπερισχύει της αποφάσεως του εθνικού δικαστηρίου· εσφαλμένη εφαρμογή των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 659/99** ([2]) **(κανονισμό 1589/2015** ([3]))**· εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της δικαιολογημένη εμπιστοσύνης**

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου εκδόθηκε πάνω από πέντε έτη πριν από την απόφαση της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η νομολογία την οποία παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο δεν ασκεί επιρροή, καθόσον δεν δημιουργεί νομολογιακά προηγούμενα εν προκειμένω. Αντιθέτως, το Consiglio di Stato, εφαρμόζοντας τον κανονισμό 1191/69, άσκησε προνόμιο που του επιφυλάσσεται. Ούτε η Επιτροπή μπορεί να ισχυριστεί, εν προκειμένω, ότι διαθέτει αποκλειστική εξουσία λήψεως αποφάσεων. Η πάροδος μακρού χρονικού διαστήματος από τη δικαστική απόφαση, η οποία είχε εφαρμόσει το δίκαιο της Ένωσης στην απόφαση της Επιτροπής, είχε δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη. Δεν μπορεί να λεχθεί ότι το Consiglio di Stato είχε άγνοια των εφαρμοστέων κανόνων, αλλά απλώς έδωσε ερμηνεία διαφορετική από εκείνη της Επιτροπής.

V. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως λόγω εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007** ([4]) **για την εκτίμηση της συμβατότητας της κρατικής ενισχύσεως με τη ρύθμιση της Ένωσης··έλλειψη αιτιολογίας**

Η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση με εσφαλμένη νομική βάση, καθόσον ο κανονισμός 1370/2007 δεν είχε εφαρμογή επειδή τέθηκε σε ισχύ μετά την απόφαση με την οποία αναγνωρίστηκε το δικαίωμα αντισταθμίσεως, η οποία εκδόθηκε από το Consiglio di Stato με βάση τον κανονισμό 1191/69.

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 100).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 (ΕΕ 2007, L 315, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2018 η CSTP Azienda della Mobilità SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: CSTP Azienda della Mobilità SpA (εκπρόσωποι: G. Capo, L. Visone, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Asstra Associazione Trasporti

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να κρίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ, ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35842 (2014/C) (πρώην 2012/NN) (ποσού 4 951 838,25 ευρώ), είναι εξ ολοκλήρου άκυρη κατά το μέρος που δέχεται ότι τα χρηματικά ποσά που χορηγήθηκαν ως αντιστάθμιση για υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1191/69 (χορήγηση αντισταθμίσεως βάσει του άρθρου 11 για υποχρεωτική τιμολόγηση στον τομέα των τοπικών δημόσιων μεταφορών) ([1]), πρέπει να θεωρηθούν ως μη κοινοποιηθέν μέτρο το οποίο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η οποία είναι ασύμβατη με την εσωτερική αγορά·

— να κρίνει, σύμφωνα με τα άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ, ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35842 (2014/C) (πρώην 2012/NN) (ποσού 4 951 838,25 ευρώ), είναι εξ ολοκλήρου άκυρη κατά το μέρος που προβλέπει εκτελεστικά μέτρα για την ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως με τα οποία επιφορτίζεται το Ιταλικό Δημόσιο·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της τελούσας υπό έκτακτη διοίκηση CSTP Azienda della Mobilità SpA.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλονται πέντε λόγοι αναιρέσεως:

I. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον χαρακτηρισμό της υπό εξέταση αντισταθμίσεως ως «νέας ενισχύσεως»**

Η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην αναιρεσείουσα απορρέει από απόφαση του Consiglio di Stato του 2009 η οποία, βάσει του κανονισμού 1191/1969, αναγνώρισε το δικαίωμα αυτό σχετικά με υποχρεωτική τιμολόγηση αφορώσα υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας. Η εν λόγω απόφαση, ως εκ της φύσεώς της, ουδόλως μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εισάγει αντισταθμιστικό μέτρο, δεδομένου ότι προέβη μόνο στην αναγνώριση ενός τέτοιου μέτρου.

II. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς τη φερόμενη μη τήρηση των προϋποθέσεων Altmark**

Ο χαρακτηρισμός ως οικονομικής επιβαρύνσεως για τις δημόσιες αρχές αποκλείει εντελώς τη δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Λαμβανομένου υπόψη του χαρακτήρα ως ανταλλάγματος για τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας που έχουν αναληφθεί, δεν μπορεί να εντοπιστεί κανένα πλεονέκτημα για την επιχείρηση που έχει αναλάβει τις υποχρεώσεις αυτές. Επιπλέον, γίνεται λεπτομερής ανάλυση της αποφάσεως Altmark προκειμένου να αποδειχθεί ότι όλες οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση αυτή έγιναν σεβαστές.

III. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με την αξιολόγηση του οικονομικού μέτρου ως ασύμβατου με την ευρωπαϊκή ρύθμιση περί κρατικών ενισχύσεων: έλλειψη δυνατότητας του μέτρου «να νοθεύσει τον ανταγωνισμό»**

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η αγορά των τοπικών δημόσιων μεταφορών στην Καμπανία κατά την επίμαχη περίοδο (1996-2002), όπως ακόμη και τώρα, ήταν κλειστή στον ανταγωνισμό και ότι οι παραχωρήσεις δημιουργούσαν δικαίωμα αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως. Ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει ανταγωνισμός ούτε «για την αγορά» ούτε «εντός της αγοράς».

IV. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που κρίθηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής υπερισχύει της αποφάσεως του εθνικού δικαστηρίου· εσφαλμένη εφαρμογή των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 659/99** ([2]) **(κανονισμό 1589/2015** ([3]))**· εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της δικαιολογημένη εμπιστοσύνης**

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου εκδόθηκε πάνω από πέντε έτη πριν από την απόφαση της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η νομολογία την οποία παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο δεν ασκεί επιρροή, καθόσον δεν δημιουργεί νομολογιακά προηγούμενα εν προκειμένω. Αντιθέτως, το Consiglio di Stato, εφαρμόζοντας τον κανονισμό 1191/69, άσκησε προνόμιο που του επιφυλάσσεται. Ούτε η Επιτροπή μπορεί να ισχυριστεί, εν προκειμένω, ότι διαθέτει αποκλειστική εξουσία λήψεως αποφάσεων. Η πάροδος μακρού χρονικού διαστήματος από τη δικαστική απόφαση, η οποία είχε εφαρμόσει το δίκαιο της Ένωσης στην απόφαση της Επιτροπής, είχε δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη. Δεν μπορεί να λεχθεί ότι το Consiglio di Stato είχε άγνοια των εφαρμοστέων κανόνων, αλλά απλώς έδωσε ερμηνεία διαφορετική από εκείνη της Επιτροπής.

V. **Σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως λόγω εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007** ([4]) **για την εκτίμηση της συμβατότητας της κρατικής ενισχύσεως με τη ρύθμιση της Ένωσης· έλλειψη αιτιολογίας**

Η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση με εσφαλμένη νομική βάση, καθόσον ο κανονισμός 1370/2007 δεν είχε εφαρμογή επειδή τέθηκε σε ισχύ μετά την απόφαση με την οποία αναγνωρίστηκε το δικαίωμα αντισταθμίσεως, η οποία εκδόθηκε από το Consiglio di Stato με βάση τον κανονισμό 1191/69.

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 100).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 (ΕΕ 2007, L 315, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Σεπτεμβρίου 2018 οι Brugg Kabel AG και Kabelwerke Brugg AG Holding κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-441/14, Brugg Kabel AG και Kabelwerke Brugg AG Holding κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-591/18 P)

(2018/C 399/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (εκπρόσωποι: A. Rinne και M. Lichtenegger, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-441/14 και να ακυρώσει την απόφαση της αναιρεσίβλητης της 2ας Απριλίου 2014 (υπόθεση AT.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια), στο μέτρο που αφορά τις αναιρεσείουσες·

2. επικουρικώς, να αναιρέσει την προαναφερθείσα στο σημείο 1 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει την προαναφερθείσα στο σημείο 1 απόφαση της αναιρεσίβλητης, στο μέτρο που

   α) επιβλήθηκε στις αναιρεσείουσες πρόστιμο ύψους 8 490 000 ευρώ, και

   β) η αναιρεσείουσα καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα,

   και να μειώσει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το ύψος του προστίμου, σύμφωνα με τα αιτήματα που υπέβαλαν οι αναιρεσείουσες στον πρώτο βαθμό·

3. όλως επικουρικώς, να αναιρέσει την προαναφερθείσα στο σημείο 1 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

4. να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν έξι λόγους αναιρέσεως.

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών και οι αιτιάσεις κοινοποιήθηκαν στην αγγλική γλώσσα

Όσον αφορά τις γλωσσικές αποδόσεις των αιτήσεων παροχής πληροφοριών και της ανακοινώσεως των αιτιάσεων που τέθηκαν στη διάθεση των αναιρεσειουσών, το Γενικό Δικαστήριο, υπέπεσε σε νομική πλάνη, θεωρώντας επαρκή έναν υπερβολικά χαμηλό βαθμό κατανόησης. Για τον σκοπό της αποτελεσματικότερης άμυνας, το ορθό θα ήταν ο εκάστοτε αποδέκτης, επιλέγοντας μια κατανοητή σε αυτόν γλωσσική απόδοση, να έχει τη δυνατότητα να κατανοεί πλήρως τις εις βάρος του κατηγορίες. Δεν αρκεί να μπορεί αυτός να κατανοεί «επαρκώς» μόνον τη φύση και την έκταση των κατηγοριών, «προκειμένου να διατυπώσει λυσιτελώς την άποψή του επ' αυτών».

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι δεν έχει συναφώς σημασία η λυσιτέλεια των απαντήσεων για την Επιτροπή, αλλά μόνον το εάν η εμπλεκόμενη επιχείρηση, παρά την άρνηση της Επιτροπής να απευθυνθεί σε αυτήν σε άλλη γλώσσα, ήταν σε θέση να αμυνθεί πλήρως κατά των κατηγοριών.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθότι [η Επιτροπή] αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στις παρατηρήσεις των λοιπών επιχειρήσεων επί των αιτιάσεων

Το Γενικό Δικαστήριο θέτει υπερβολικά αυστηρούς όρους, όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες εμπλεκόμενη επιχείρηση μπορεί να αποκτήσει πρόσβαση στις μη εμπιστευτικές απαντήσεις των λοιπών αποδεκτών στην ανακοίνωση αιτιάσεων. Το ορθό θα ήταν να παρέχεται πρόσβαση σε αποδέκτη της ανακοίνωσης αιτιάσεων, όταν η εμπλεκόμενη επιχείρηση, λαμβανομένων υπόψη των κατηγοριών που διατυπώθηκαν, προβάλλει εύλογες περιστάσεις της συλλογικής διαδικασίας, οι οποίες καθιστούν απολύτως πιθανό το ενδεχόμενο να περιλαμβάνονται στις μη εμπιστευτικές απαντήσεις άλλου αποδέκτη της ανακοίνωσης αιτιάσεων χωρία ή παραρτήματα τα οποία περιέχουν απαλλακτικά στοιχεία.

Το Γενικό Δικαστήριο παραβλέπει ότι το να μπορεί μόνον η Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσον υφίστανται, στις απαντήσεις των λοιπών αποδεκτών της ανακοίνωσης αιτιάσεων, χωρία και παραρτήματα τα οποία περιέχουν (ενδεχομένως) απαλλακτικά στοιχεία, αντιβαίνει στις αρχές του κράτους δικαίου. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα ενεργούσε ταυτόχρονα ως ανακριτικό/διωκτικό όργανο, ως αποφασίζον όργανο καθώς και ως όργανο υπερασπίσεως στην ίδια υπόθεση, χωρίς ωστόσο να έχει γνώση του αντικειμενικού πλαισίου που απαιτείται συναφώς.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, καθότι ως ημερομηνία έναρξης της συμμετοχής στην παράβαση καθορίστηκε η 14η Δεκεμβρίου 2001

Όσον αφορά την απόδειξη της ημερομηνίας έναρξης της συμμετοχής σε μια μοναδική και διαρκή παράβαση, το Γενικό Δικαστήριο εφαρμόζει κριτήριο αποδείξεως υπερβολικά χαμηλών απαιτήσεων. Το ορθό θα ήταν η Επιτροπή να πρέπει να προσκομίσει ακριβή, σοβαρά και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία, στηρίζοντα την ακλόνητη πεποίθηση ότι το χρονικό σημείο που επελέγη ως ημερομηνία έναρξης της συμμετοχής επιφέρει περιορισμό του ανταγωνισμού. Οιεσδήποτε αμφιβολίες θα πρέπει να αποβαίνουν προς όφελος των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, σύμφωνα με την αρχή in dubio pro reo.

Το Γενικό Δικαστήριο παραβλέπει ότι, για την ανατροπή των ενδείξεων, αρκεί αυτές να κλονιστούν με αντίθετες ενδείξεις. Προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της ισότητας των όπλων, δεν είναι δυνατόν, στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας για την επιβολή κυρώσεων, να αναμένεται από τον εμπλεκόμενο πλήρης απόδειξη περί απαλλαγής του.

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων και παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας, καθόσον έγινε δεκτή η αδιάλειπτη συμμετοχή στην παράβαση μεταξύ 12ης Μαΐου 2005 και 8ης Δεκεμβρίου 2005

Το Γενικό Δικαστήριο παραμορφώνει τα αποδεικτικά στοιχεία, όσον αφορά την απόδειξη της αδιάλειπτης συμμετοχής των αναιρεσειουσών στην παράβαση, καθόσον, παρά την πληθώρα αμφιλεγόμενων, αντιφατικών ενδείξεων, καταλήγει στην ακλόνητη και αδιαμφισβήτητη πεποίθηση περί αδιάλειπτης διάρκειας της παραβάσεως.

Και στην περίπτωση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο παραβλέπει το ορθό κριτήριο για την ανατροπή των ενδείξεων.

Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων, παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας και της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον καταλογίστηκε ευθύνη για συμφωνίες με αντικείμενο τα υποβρύχια ηλεκτρικά καλώδια, τις εθνικές αγορές και τα έργα μεγάλης κλίμακας

Όσον αφορά την ευθύνη των αναιρεσειουσών για αυτοτελή και διακριτά στοιχεία της παραβάσεως –όπως είναι για παράδειγμα τα υποβρύχια ηλεκτρικά καλώδια, οι εθνικές αγορές και τα έργα μεγάλης κλίμακας–, στα οποία οι αναιρεσείουσες δεν συμμετείχαν και για τα οποία δεν ενδιαφέρονταν, το Γενικό Δικαστήριο εφαρμόζει κριτήριο αποδείξεως υπερβολικά χαμηλών απαιτήσεων και παραμορφώνει τα αποδεικτικά στοιχεία.

Το Γενικό Δικαστήριο παραβλέπει τους μη εύλογους και αντίθετους προς την αρχή της αναλογικότητας κινδύνους τους οποίους συνεπάγεται μια τέτοια ευρεία ερμηνεία της νομικής έννοιας της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως για επιχειρήσεις οι οποίες, ενώ δεν συμμετείχαν σε όλα τα στοιχεία της παραβάσεως, μπορούν να καταστούν εις ολόκληρον υπεύθυνες, δυνάμει του εθνικού δικαίου, για τις απορρέουσες από αυτήν ζημίες.

Λαμβανομένου υπόψη του υφισταμένου σταδίου της ευρωπαϊκής εναρμονίσεως του δικαίου περί αποζημιώσεως, η λύση της εις ολόκληρον ευθύνης και της αναγωγής κατά των συνοφειλετών δεν αποτελεί, σε εθνικό επίπεδο, κατάλληλο μέσο το οποίο να αντισταθμίζει επαρκώς την ευρεία ευθύνη στις εξωτερικές σχέσεις.

Έκτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ([1]) και παραβίαση των αρχών της νομιμότητας, της αναλογικότητας και ne bis in idem κατά τον υπολογισμό του προστίμου

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς επιβεβαίωσε, με την επιλογή του 2004 ως έτους αναφοράς για την αξία των πωλήσεων, την επιλογή ενός έτους το οποίο δεν ήταν αντιπροσωπευτικό για τις αναιρεσείουσες και δεν αντικατόπτριζε ούτε το πραγματικό μέγεθος ούτε την οικονομική ισχύ τους.

Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη ότι η Επιτροπή, δεν μπορεί, αφενός, για τη στοιχειοθέτηση ευθύνης, να επιλέγει μια ενιαία και διαρκή παράβαση, δηλαδή μια ενιαία σύμπραξη, η οποία περιλαμβάνει τόσο τον «μηχανισμό A/R» όσο και τον «μηχανισμό R», και, αφετέρου, για τον υπολογισμό του προστίμου, να διαχωρίζει ξανά τεχνητά τα διάφορα δήθεν άρρηκτα συνδεδεμένα στοιχεία της παραβάσεως.

([1]) ΕΕ 2003, L 1, σ. 1.

Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 2018 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — flightright GmbH κατά Iberia Express SA

(Υπόθεση C-186/17) ([1])

(2018/C 399/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 221 της 10.7.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Simón Rodríguez Otero κατά Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-212/17) ([1])

(2018/C 399/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας, υποστηριζόμενης από: το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-594/17) ([1])

(2018/C 399/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιουλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-36/18) ([1])

(2018/C 399/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 94 της 12.3.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-86/18) ([1])

(2018/C 399/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 161 της 7.5.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Equitalia centro SpA κατά Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-284/18) ([1])

(2018/C 399/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 249 της 16.7.2018.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — HD κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-604/16) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αποδοχές — Οικογενειακό επίδομα — Επίδομα στέγης — Σχολικό επίδομα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Παρακράτηση επιδόματος της ιδίας φύσεως χορηγούμενου από άλλο φορέα — Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων — Αποφάσεις περί παύσεως των δικαιωμάτων σε ορισμένα επιδόματα — Νομικό σφάλμα — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2018/C 399/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: HD (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και L. Deneys)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, των αποφάσεων του Κοινοβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου, της 5ης Οκτωβρίου, της 27ης Νοεμβρίου και της 15ης Δεκεμβρίου 2015 για την αναζήτηση των ποσών τα οποία η προσφεύγουσα εισέπραξε αχρεωστήτως ως σχολικό επίδομα, δεύτερον, των αποφάσεων του Κοινοβουλίου της 5ης, της 13ης, της 23ης Οκτωβρίου, της 5ης, της 11ης και της 12ης Νοεμβρίου 2015 για την αναζήτηση των ποσών τα οποία η προσφεύγουσα εισέπραξε αχρεωστήτως ως σχολικό επίδομα και ως επίδομα συντηρούμενου τέκνου και για την στέρηση του δικαιώματός της σε επίδομα στέγης και, τρίτον, «εφόσον παρίσταται ανάγκη», της αποφάσεως της 21ης Απριλίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή της.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την HD στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 326 της 5.9.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-34/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Volkswagen κατά EUIPO — Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)

(Υπόθεση T-623/16) ([1])

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAIN AUTO WHEELS — Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VW — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 399/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Volkswagen AG (Wolfsburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus και J. Engberding, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Φινλανδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 2189/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Volkswagen και Paalupaikka.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Volkswagen AG στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-39/17) ([1])

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που σχετίζονται με προκαταρκτικές έρευνες οι οποίες αφορούν καθεστώτα κρατικών ενισχύσεων στον αφορώντα τους λιμένες τομέα όλων των κρατών μελών — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Έννοια της ιδιωτικής ζωής — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των σκοπών των σχετικών με την επιθεώρηση, την έρευνα ή τον λογιστικό έλεγχο δραστηριοτήτων — Εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]

(2018/C 399/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) (Brest, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Vanden Eynde και E. Wauters, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Buchet, B. Stromsky και C. Georgieva-Kecsmar)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 7755 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2016, περί αρνήσεως παροχής στο προσφεύγον, αφενός, πλήρους προσβάσεως στο ερωτηματολόγιο το οποίο είχε αποσταλεί σε όλα τα κράτη μέλη και, αφετέρου, προσβάσεως στις απαντήσεις των κρατών μελών στο ερωτηματολόγιο αυτό, περί των οποίων γίνεται λόγος σε έγγραφο το οποίο είχε αποσταλεί στις 8 Ιουλίου 2016 στη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της διαδικασίας κρατικών ενισχύσεων SA.38398 (2016/C) (πρώην 2015/E) — Φορολογία των λιμένων στη Γαλλία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει το Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2018 — Kwizda Holding κατά EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)

(Υπόθεση T-266/17) ([1])

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης UROAKUT — Προγενέστερο εθνικό και διεθνές εικονιστικό σήμα UroCys — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Εξουσία μεταρρυθμίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2018/C 399/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kwizda Holding GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: L. Wiltschek, D. Plasser και K. Majchrzak, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Dermapharm GmbH (Βιέννη) (εκπρόσωποι: H. Kunz-Hallstein και R. Kunz-Hallstein, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1221/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Dermapharm και της Kwizda Holding.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 7ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 1221/2016-4).*

2) *Απορρίπτει την ανακοπή που άσκησε η Dermapharm GmbH.*

3) *Το EUIPO φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Kwizda Holding GmbH, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.*

4) *Η Dermapharm φέρει τα δικαστικά έξοδά της.*

([1]) ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — ΤΕ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-392/17 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της προσφυγής στην υπόθεση της κύριας δίκης — Κατάργηση της δίκης)

(2018/C 399/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αιτών: ΤΕ (εκπρόσωπος: J. Bartončík, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και Z. Malůšková)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει του άρθρου 278 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η αναστολή της απόφασης περί κίνησης εξωτερικής έρευνας, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), [*εμπιστευτικό*] ([1]), η οποία αφορά τον προσφεύγοντα ως ενδιαφερόμενο πρόσωπο και σχετικά με [*εμπιστευτικό*].

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Ο ΤΕ καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Αυγούστου 2018 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-337/18 R και T-347/18 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 — Βιοκτόνα προϊόντα — Δραστική ουσία PHMB (1415· 4.7) — Άρνηση εγκρίσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Fumus boni juris — Στάθμιση των συμφερόντων]

(2018/C 399/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα στην υπόθεση T-337/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και S. Englebert, δικηγόροι)

Αιτούσες στην υπόθεση T-347/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau) και Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Αυστρία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αντικείμενο, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2018/619 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με τη μη έγκριση της ουσίας PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 1, 5 και 6 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 21), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/613 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με την έγκριση του PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 2 και 4 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 1), και, αφετέρου, τη λήψη κάθε άλλου ενδεδειγμένου προσωρινού μέτρου.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Οι υποθέσεις T-337/18 R και T-347/18 R συνεκδικάζονται προς έκδοση της παρούσας διατάξεως.*

2) *Απορρίπτει τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων.*

3) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2018 — Robert κατά Conseil national de l'ordre des pharmaciens

(Υπόθεση T-362/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της κύριας προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2018/C 399/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Alain Robert (Le Mans, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. M. Viala, δικηγόρος)

Καθού: Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης του Conseil national de l'ordre des pharmaciens français της 3ης Οκτωβρίου 2017, την οποία επικύρωσε το γαλλικό Conseil d'État με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2018 και με την οποία επιβάλλεται στον αιτούντα απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του φαρμακοποιού για διάρκεια ενός έτους.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Ο Alain Robert φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Αυγούστου 2018 — Boyer κατά Wallis-et-Futuna

(Υπόθεση T-475/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Απαράδεκτο)

(2018/C 399/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Boyer (Papeete, Γαλλία) (εκπρόσωπος: T. Dal Farra, δικηγόρος)

Καθού: Territoire des îles Wallis-et-Futuna (Γαλλία)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αντικείμενο, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του Territoire des îles Wallis-et-Futuna με την οποία αυτό απέρριψε την προσφορά της αιτούσας και ανέθεσε σε άλλον προσφέροντα τη σύμβαση έργου που αφορά την κατασκευή εμπορικής θαλάσσιας προκυμαίας στο Leava (Γαλλία), και, αφετέρου, την αναστολή της υπογραφής της σχετικής συμβάσεως.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — XG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-504/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Άρνηση πρόσβασης στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Έλλειψη συμφέροντος για τη λήψη των ζητηθέντων προσωρινών μέτρων)

(2018/C 399/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: XG (εκπρόσωποι: S. Kaisergruber και A. Burghelle-Vernet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel και T. Bohr)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, αφενός, η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 2018 περί επικύρωσης της απαγόρευσης πρόσβασης στις εγκαταστάσεις της και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιτρέψει, προσωρινά, την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις της.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2018 — Neda Industrial Group κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-490/18)

(2018/C 399/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neda Industrial Group (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: L. Vidal, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 6 Ιουνίου 2018, περί διατηρήσεως των κυρώσεων εις βάρος της προσφεύγουσας, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2018, περί διατηρήσεως της προσφεύγουσας στον κατάλογο προσώπων και οντοτήτων που περιέχεται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ ([1]) και στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 ([2]).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη λόγω νομικής πλάνης.

   — Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα παρέχει εν γνώσει της υποστήριξη στις πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν, πράγμα που φέρεται να αποτελεί τη νομική βάση για την καταχώρισή της στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012.

   — Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι το Συμβούλιο, μη κοινοποιώντας προς αυτή αποδεικτικά στοιχεία, παραβίασε την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη λόγω πλάνης ως προς τα πραγματικά περιστατικά.

   — Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των δραστηριοτήτων της και των υπηρεσιών που παρέχει, δεν σχετίζεται με οντότητες εις βάρος των οποίων έχουν επιβληθεί κυρώσεις ή με οιεσδήποτε πυρηνικές δραστηριότητες.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη επειδή παραβιάζει τη γενική αρχή της αναλογικότητας.

   — Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καταχώρισή της στον κατάλογο οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα και η άρνηση να αφαιρεθεί από τον κατάλογο αυτόν δεν είναι ούτε πρόσφορες ούτε αναγκαίες για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται από τον κανονισμό 267/2012 και της έχουν προκαλέσει δυσανάλογη ζημία.

([1]) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, 27.7.2010, σ. 39).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 961/2010 (ΕΕ L 88, 24.3.2012, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-505/18)

(2018/C 399/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M.Z. Fehér, M.M. Tátrai και A. Pokoraczki)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/873 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2018, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που αφορά την Ουγγαρία με το οποίο αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ένωσης οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε ομάδες παραγωγών που έχουν πιστοποιημένη αναγνώριση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος, στηριζόμενος στον ισχυρισμό ότι ο επίμαχος αποκλεισμός στον οποίον αναφέρεται η προσβαλλόμενη Απόφαση είναι παράνομος, καθόσον η ενίσχυση προς τις ομάδες των θιγομένων παραγωγών είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης.

   Η προσφεύγουσα επικαλείται τη φύση της αναγνωρίσεως των ομάδων παραγωγών. Κατά την ίδια, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, κατά τη λήψη της αποφάσεως περί επιστροφής της εθνικής οικονομικής ενισχύσεως που είχε χορηγηθεί στις ομάδες παραγωγών, ότι οι αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005.

2. Δεύτερος λόγος, στηριζόμενος στον ισχυρισμό ότι ο επίμαχος αποκλεισμός στον οποίον αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομος, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ο αποκλεισμός θα έπρεπε να έχει περιοριστεί ή παραλειφθεί.

   Κατά την προσφεύγουσα, ο επίμαχος αποκλεισμός είναι παράνομος, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, θα έπρεπε να έχει περιοριστεί ή παραλειφθεί, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες του δικαίου της Ένωσης για την εκτίμηση της επίμαχης εθνικής ρυθμίσεως και πρακτικής δεν είναι απολύτως σαφείς και επιδέχονται την ερμηνεία που υποστηρίζει η Ουγγαρία, καθώς και ότι η Επιτροπή γνώριζε ήδη την εν λόγω ρύθμιση και πρακτική εκ των προτέρων και δεν προέβαλε συναφώς καμιά αντίρρηση.

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-509/18)

(2018/C 399/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula και J. Vláčil)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/873 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2018, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) κατά το μέρος που αποκλείει δαπάνες συνολικού ποσού 151 116,65 ευρώ στις οποίες υποβλήθηκε η Τσεχική Δημοκρατία, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (στο εξής: κανονισμός 1306/2013). Η Επιτροπή εσφαλμένα θεωρεί ότι το χρονικό διάστημα μεταξύ των επισκέψεων των ελεγκτικών αρχών σε ορισμένη γεωργική επιχείρηση δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το χρονικό διάστημα που καθορίζεται στο άρθρο 25 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 809/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (στο εξής: κανονισμός 809/2014).

2. Δεύτερος λόγος: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ακόμη και αν υπήρξε παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 809/2014 στην υπό κρίση υπόθεση (*quod non*), είχε ωστόσο θεμελιωθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της Τσεχικής Δημοκρατίας ότι το σύστημα ελέγχου που είχε καθιερώσει ήταν σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, βάσει των συμπερασμάτων της Επιτροπής κατά τον προηγούμενο λογιστικό έλεγχο διά των οποίων γινόταν αποδεκτό ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι στην Τσεχική Δημοκρατία διενεργούνταν συμφώνως προς το δίκαιο της Ένωσης.

3. Τρίτος λόγος: παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1 και 2, του κανονισμού 1306/2013. Ακόμη και αν υπήρξε παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 809/2014 εκ μέρους της Τσεχικής Δημοκρατίας στην υπό κρίση υπόθεση (*quod non*), ωστόσο κατά τον καθορισμό των οικονομικών διορθώσεων η Επιτροπή συνυπολόγισε πόρους που διατέθηκαν σε γεωργικές επιχειρήσεις για τις οποίες δεν αποδείχθηκαν κατά τους επιτόπιους ελέγχους παραβάσεις των διατάξεων του κανονισμού 809/2014. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επέβαλε οικονομική διόρθωση επί δαπανών οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν αδικαιολόγητες και από τις οποίες δεν προέκυψε κίνδυνος για τα ταμεία της ΕΕ.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2018 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-516/18)

(2018/C 399/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: D. Holderer και D. Waelbroeck, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— κατά κύριο λόγο, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2018 σχετικά με την εικαζόμενη κρατική ενίσχυση SA.44888 η οποία εφαρμόστηκε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Engie·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2018 σχετικά με την εικαζόμενη κρατική ενίσχυση SA.44888 η οποία εφαρμόστηκε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Engie καθόσον με την απόφαση αυτή διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα των επίμαχων μέτρων.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε πλεονεκτήματος υπέρ της Engie.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 4 και 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), στο μέτρο που η Επιτροπή προβαίνει στην πράξη σε συγκαλυμμένη φορολογική εναρμόνιση.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9), και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παράβαση του άρθρου 16 του προαναφερθέντος κανονισμού 2015/1589, στο μέτρο που η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της ενισχύσεως κατά παραβίαση θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2018 — YG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-518/18)

(2018/C 399/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: YG (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— πρώτον, να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 13ης Νοεμβρίου 2017 περί μη περιλήψεως του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων·

— ακολούθως, να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Μαΐου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της από 13 Νοεμβρίου 2017 αποφάσεως της καθής·

— να καταδικάσει την καθής στην απόδοση των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχτηκε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως. Επιπλέον, δεν παρείχε επαρκή αιτιολογία και δεν απέδειξε ότι εξέτασε τα προσόντα του προσφεύγοντος σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της ελλείψεως επιμέλειας κατά τη σύνταξη και την αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 — Global Silicones Council κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-519/18)

(2018/C 399/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Global Silicones Council (Ουάσινγκτον, D.C., Ηνωμένες Πολιτείες) και 6 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: R. Cana, F. Mattioli, G. David, δικηγόροι, και D. Abrahams, Barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ([1]), στο μέτρο που συμπεριλαμβάνει τις παρακάτω τρεις ουσίες, ήτοι το οκταμεθυλοκυκλοτετρασιλοξάνιο (στο εξής: D4), το δεκαμεθυλοκυκλοπεντασιλοξάνιο (στο εξής: D5) και το δωδεκαμεθυλοκυκλοεξασιλοξάνιο (στο εξής: D6) στον κατάλογο των υποψηφίων προς αδειοδότηση ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία·

— επικουρικά, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά μία ή περισσότερες από τις ως άνω καταχωρίσεις στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών·

— να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας· και

— να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο κατά την κρίση του μέτρο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά την αξιολόγηση των ιδιοτήτων βιοσυσσωρεύσεως (στο εξής: B) των ουσιών D4, D5 και D6, και κατά την αξιολόγηση των ιδιοκτήτων τοξικότητας (στο εξής: T) των ουσιών D5 και D6 και ενήργησε καθ' υπέρβασιν των αρμοδιοτήτων του, καθώς επίσης ότι παρέβη το άρθρο 59 του κανονισμού 1907/2006 καθόσον:

   — βασίστηκε στις γνώμες της επιτροπής των κρατών μελών και της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων χωρίς να διενεργήσει δική του εκτίμηση των διαθέσιμων πληροφοριών, και ως εκ τούτου μετέφερε στην απόφασή του τα σφάλματα που ενέχουν οι εν λόγω γνώμες·

   — κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ουσίες D4, D5 και D6 πληρούν τα κριτήρια των ουσιών αAαB που θέτει το Παράρτημα XIII παρόλο που η ανθεκτικότητα (A) και η βιοσυσσώρευση (B) δεν αποδείχθηκαν για το ίδιο σύστημα·

   — δεν έλαβε υπόψη την ιδιάζουσα φύση των ουσιών D4, D5 και D6 (ήτοι την «υβριδική» φύση τους) κατά την εφαρμογή των κριτηρίων που καθορίζει το Παράρτημα XIII σχετικά με τη βιοσυσσώρευση·

   — κατέληξε σε συμπεράσματα σχετικά με τη βιοσυσσώρευση (B/αB) των ουσιών D4 και D5 τα οποία δεν βρίσκουν έρεισμα στις αποδείξεις επί των οποίων βασίστηκαν·

   — παρέλειψε να αξιολογήσει τις νεότερες αποδείξεις σχετικά με τη βιοσυσσώρευση (B/αB) των ουσιών D4 και D5 που τέθηκαν υπόψη του μετά τις γνώμες της επιτροπής των κρατών μελών και της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων·

   — παρέλειψε να συνεκτιμήσει όλες τις συναφείς πληροφορίες για την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με τη βιοσυσσώρευση (αB) της ουσίας D6·

   — παρέλειψε να εκτιμήσει τις πληροφορίες σχετικά με την τοξικότητα της ουσίας D5 καθαυτής, αντιθέτως προσδιόρισε την ουσία D5 ως ΑΒΤ λόγω της παρουσίας της ουσίας D4 ως προσμείξεως, και προσδιόρισε την ουσία D5 ως ΑΒΤ χωρίς τους συγκεκριμένους περιορισμούς επί του περιεχομένου της ουσίας D4 που συμφωνήθηκαν από την επιτροπή των κρατών μελών·

— παρέλειψε να εκτιμήσει τις πληροφορίες σχετικά με την τοξικότητα της ουσίας D6 καθαυτής, αντιθέτως προσδιόρισε την ουσία D6 ως ΑΒΤ λόγω της παρουσίας της ουσίας D4 ως προσμείξεως, και προσδιόρισε την ουσία D6 ως ΑΒΤ χωρίς τους συγκεκριμένους περιορισμούς επί του περιεχομένου της ουσίας D4 που συμφωνήθηκαν από την επιτροπή των κρατών μελών.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η ένταξη στον κατάλογο υποψηφίων ουσιών υπερβαίνει το αναγκαίο και κατάλληλο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν αποτελεί το λιγότερο επαχθές μέτρο το οποίο θα μπορούσε να επιλέξει ο καθού.

([1]) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων δημοσιευθείσα στις 27 Ιουνίου 2018, «Ένταξη ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία στον κατάλογο υποψηφίων ουσιών προς ενδεχόμενη ένταξη στο Παράρτημα XIV», στο μέτρο που δι' αυτής εντάσσονται οι τρεις ουσίες Octamethylcyclotetrasiloxane (στο εξής: D4), Decamethylcyclopentasiloxane (στο εξής: D5) και Dodecamethylcyclohexasiloxane (στο εξής: D6) στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2018 — Billa κατά EUIPO — Boardriders IP Holdings (Billa)

(Υπόθεση T-524/18)

(2018/C 399/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Billa AG (Wiener Neudorf, Αυστρία) (εκπρόσωποι: J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, S. Brandstätter, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Billa — Υπ' αριθ. 11 592 623 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 2235/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', 46 και 71 του κανονισμού 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, παράγραφος 2, σημείο i, και 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2017/1430 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2018 — ENGIE Global LNG Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-525/18)

(2018/C 399/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ENGIE Global LNG Holding Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο), Engie Invest International SA (Λουξεμβούργο), ENGIE (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: B. Le Bret, M. Struys, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως καθόσον διατάσσει την ανάκτηση της ενισχύσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2018 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44888 (2016/C) (πρώην 2016/NN) την οποία έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο υπέρ της ENGIE, οι προσφεύγουσες προβάλλουν εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εφαρμογή του πρώτου κριτηρίου της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως σχετικά με την ύπαρξη κρατικής παρεμβάσεως.

2. Δεύτερος λόγος που αντλείται από το ότι η Επιτροπή αγνοεί την έννοια του πλεονεκτήματος καθόσον συγχέει τις έννοιες του πλεονεκτήματος και της επιλεκτικότητας, συνάγει την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος με βάση το συνδυασμένο αποτέλεσμα μέτρων καθένα εκ των οποίων ατομικά συμμορφώνεται προς το κοινό δίκαιο και εξετάζει το αποτέλεσμα αυτό στηριζόμενη σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών καθώς και σε διάφορες πλάνες περί το δίκαιο και πλάνες εκτιμήσεως.

3. Τρίτος λόγος που αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο και πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή στο πλαίσιο του καθορισμού των δύο πλαισίων αναφοράς που εναλλακτικώς έλαβε υπόψη (γενικό και στενό πλαίσιο) προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη μιας εισάγουσας διάκριση παρεκκλίσεως υπέρ, αφενός, των εταιριών χαρτοφυλακίου (LNG Holding και CEF) και, αφετέρου, του ομίλου ENGIE.

4. Τέταρτος λόγος που αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο και πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της αξιολογήσεως στην οποία προέβη όσον αφορά το κατά πόσον υπάρχουν παρεκκλίσεις και διακριτική μεταχείριση υπέρ, αφενός, των εταιριών χαρτοφυλακίου και, αφετέρου, του ομίλου ENGIE.

5. Πέμπτος λόγος που αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο και πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή κατά την αξιολόγηση ενός επιλεκτικού πλεονεκτήματος που απορρέει από τη μη εφαρμογή του λουξεμβουργιανού κανόνα περί καταχρήσεως δικαιώματος.

6. Έκτος λόγος που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο της Επιτροπής κατά τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων ως ατομικής ενισχύσεως.

7. Έβδομος λόγος που αντλείται από παραβίαση από την Επιτροπή της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης, καθώς και από κατάχρηση της εξουσίας που της απονέμεται όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να παρέμβει σε γενικά μέτρα εμπίπτοντα στην εθνική πολιτική άμεσης φορολογίας.

8. Όγδοος λόγος που αντλείται από προσβολή από την Επιτροπή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των προσφευγουσών και από εκ μέρους της μη τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

9. Ένατος και επικουρικώς προβαλλόμενος λόγος που αντλείται από παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9), στο μέτρο που η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση της επίμαχης υποτιθέμενης ενισχύσεως κατά παραβίαση γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2018 — LL-Carpenter κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-531/18)

(2018/C 399/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LL-Carpenter s.r.o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: J. Buřil, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 4138 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση AT.40037 — Carpenter/Subaru, διά της οποίας απορρίφθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (στο εξής: κανονισμός 1/2003), και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (στο εξής: κανονισμός 773/2004), η κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 1/2003 καταγγελία, που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 6 Σεπτεμβρίου 2012, και διά της οποίας προέβαλε παράβαση του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση πλημμέλεια συνιστάμενη σε εσφαλμένη νομική αξιολόγηση και προδήλως εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών.

   — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εσφαλμένα αξιολόγησε τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά για την οποία κατηγορήθηκε η προσφεύγουσα (όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία) είχε ήδη αντιμετωπιστεί από την εθνική αρχή ανταγωνισμού της Τσεχικής Δημοκρατίας, ενώ εσφαλμένη υπήρξε και η νομική αξιολόγηση της υποθέσεως σε σχέση με το ζήτημα αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 13 του κανονισμού 1/2003 (όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία).

   — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εξέτασε ενδελεχώς το όλο πραγματικό και νομικό πλαίσιο που της εξέθεσε η προσφεύγουσα, και εξ αυτού του λόγου εσφαλμένα αξιολόγησε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι γραπτές παρατηρήσεις της προσφεύγουσας δεν οδηγούσαν σε διαφορετική αξιολόγηση της καταγγελίας, και ότι παρίστατο μικρή η πιθανότητα να επιβεβαιωθεί παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, ενώ εσφαλμένη υπήρξε και η νομική αξιολόγηση της υποθέσεως σε σχέση με το ζήτημα αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004.

2. Με τον δεύτερο λόγο προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση διαδικαστικό σφάλμα συνιστάμενο στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εκθέτει σε αυτήν τη δέουσα αιτιολογία.

   — Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εξήγησε βάσει ποιων προτεραιοτήτων αποφάσισε ότι δεν θα διεξαγάγει περαιτέρω έρευνες σχετικά με την υπόθεση, κάνοντας απλώς μνεία του υψηλού αναμενόμενου κόστους τυχόν περαιτέρω ερευνών.

— Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εξήγησε με ποιον τρόπο αξιολόγησε τα αποδεικτικά στοιχεία, ούτε για ποιους λόγους δεν έλαβε υπόψη της το πραγματικό και νομικό πλαίσιο που της εξέθεσε η προσφεύγουσα, ούτε για ποιους λόγους στήριξε την απόφασή της να απορρίψει την καταγγελία αποκλειστικά και μόνον σε ισχυρισμούς που διαλαμβάνονταν στις γραπτές παρατηρήσεις της εταιρίας κατά της οποίας στρεφόταν η καταγγελία.

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2018 — Wanda Films και Wanda Visión κατά EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)

(Υπόθεση T-533/18)

(2018/C 399/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) και Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (εκπρόσωπος: C. Planas Silva, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Wanda Films, SL

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης WANDA FILMS — Υπ' αριθ. 13 912 829 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 401/2017-5

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή, καθώς και τα επιχειρήματα και τα έγγραφα (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσκομίστηκαν με την παρούσα προσφυγή καθώς και εκείνων που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες στη διαδικασία της ανακοπής και της προσφυγής)·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να εκδώσει απόφαση με την οποία δέχεται την καταχώριση του εικονιστικού σήματος που ζητούν οι προσφεύγουσες με την παρούσα προσφυγή.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Société des produits Nestlé κατά EUIPO — European Food (fitness)

(Υπόθεση T-536/18)

(2018/C 399/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht, C. Elkemann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: European Food SA (Păntăşeşti, Ρουμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης fitness — Υπ' αριθ. 2 470 326 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 755/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως 5802 C του τμήματος ακυρώσεων της 18ης Οκτωβρίου 2013·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2018 — Dickmanns κατά EUIPO

(Υπόθεση T-538/18)

(2018/C 399/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα με έγγραφο του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2017 διαπιστωτική πράξη του EUIPO σύμφωνα με την οποία η σύμβαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως εκτάκτης υπαλλήλου του EUIPO λήγει στις 30 Ιουνίου 2018 και να ακυρώσει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο για τον σκοπό αυτό, και τις κοινοποιηθείσες με έγγραφα του EUIPO της 23ης Νοεμβρίου 2013 και της 4ης Ιουνίου 2014 διαπιστωτικές πράξεις·

— να υποχρεώσει το EUIPO να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα εύλογη χρηματική ικανοποίηση, η οποία θα ορισθεί κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, για την ηθική βλάβη και μη περιουσιακή ζημία που αυτή υπέστη εξαιτίας της προαναφερθείσας στο πρώτο αίτημα αποφάσεως του EUIPO, και

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας από την υπηρεσία, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, παραβίαση της απαγορεύσεως αυθαίρετων ενεργειών

   Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει την αιτίαση ότι το EUIPO παρανόμως δεν άσκησε -ή, τουλάχιστον, δεν άσκησε σε εύλογο χρονικό διάστημα πριν από τη λήξη της συμβάσεως εργασίας- τη διακριτική του ευχέρεια να ανανεώσει για δεύτερη φορά τη σύμβαση εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο στ', του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της ΕΕ (στο εξής: ΚΛΠ).

2. Παραβίαση των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά την ανανέωση των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων που έχουν συναφθεί για ορισμένο χρόνο (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές), της αρχής της χρηστής διοικήσεως, της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και της αρχής σύμφωνα με την οποία η καταγγελία της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο α' και 2, στοιχείο στ', του ΚΛΠ απαιτεί τη συνδρομή λόγου δικαιολογούντος την καταγγελία («*iusta causa*»), και παράβαση του άρθρου 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: «Χάρτης»), της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]), της συμφωνίας-πλαισίου (ιδίως του άρθρου 1β και 5, σημείο 1) καθώς και του άρθρου 4 της σύμβασης αριθ. 158 της ΔΟΕ.

   Η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι η «ρήτρα καταγγελίας» που περιέχεται στη σύμβασή της δεν έπρεπε να εφαρμοστεί μετά την έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών, λόγω του ότι αυτές καθορίζουν, μετά την έκδοσή τους, τον ορθό τρόπο ενέργειας του EUIPO όσον αφορά την ανανέωση των συμβάσεων εκτάκτων υπαλλήλων και, κατά συνέπεια, αποκλείουν την εφαρμογή της «ρήτρας καταγγελίας».

   Περαιτέρω η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει την αιτίαση ότι ο λόγος που δικαιολογεί την καταγγελία της συμβάσεως θα έπρεπε να συνάδει με τον δημοσιονομικό χαρακτήρα της οικείας υπηρεσίας.

3. Παραβίαση των κατευθυντήριων γραμμών, η οποία συνιστά συγχρόνως ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως πριν από την έκδοση βλαπτικής αποφάσεως (άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων), παράβαση του καθήκοντος μέριμνας της Διοικήσεως και της υποχρεώσεως να λαμβάνονται υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τη στάθμιση των συμφερόντων της προσφεύγουσας-ενάγουσας με το συμφέρον της υπηρεσίας, παραβίαση της απαγορεύσεως αυθαίρετων ενεργειών.

4. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, ΚΛΠ καθώς και παραβίαση της απαγορεύσεως συνάψεως αλυσίδας διαδοχικών συμβάσεων εργασίας.

   Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το EUIPO συνήψε μαζί της μια αλυσίδα συμβάσεων σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο β', και το άρθρο 2, στοιχείο α', ΚΛΠ με προφανή σκοπό να αποφευχθούν οι έννομες συνέπειες του άρθρου 8, παράγραφος 1, εδάφιο 3, ΚΛΠ, παρόλο που οι δραστηριότητες της προσφεύγουσας δεν μεταβάλλονταν κάθε φορά. Ως εκ τούτου, η πρώτη σύμβαση της προσφεύγουσας-ενάγουσας θα έπρεπε να ισχύει ως σύμβαση αορίστου χρόνου χωρίς ρήτρα καταγγελίας.

5. Παράνομη διατήρηση της ρήτρας καταγγελίας της συμβάσεως στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου επαναντάξεως καθώς και παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας-ενάγουσας και του καθήκοντος μέριμνας λόγω της εφαρμογής της ρήτρας.

   Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει την αιτίαση ότι το EUIPO δεν έπρεπε να μπορεί πλέον να εφαρμόσει τη ρήτρα καταγγελίας μετά την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος από την υπογραφή της κατά το έτος 2005.

6. Παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας-ενάγουσας, του καθήκοντος μέριμνας της υπηρεσίας προς αυτήν και μη συνεκτίμηση του εννόμου συμφέροντός της· πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας.

   Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει την αιτίαση ότι η απόφαση του EUIPO να μην της προτείνει ανανέωση της συμβάσεως εργασίας της παραβιάζει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας-ενάγουσας, το καθήκον μέριμνας καθώς και το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Η απόφαση αυτή συνιστά συγχρόνως και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το συμφέρον της υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των πολύ καλών επιδόσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

7. Παραβίαση των ρυθμίσεων που προβλέπει η ρήτρα καταγγελίας του άρθρου 5 της συμβάσεως εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας

   Στο πλαίσιο του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει την αιτίαση ότι κατά την εφαρμογή της ρήτρας καταγγελίας το EUIPO εσφαλμένα εφάρμοσε το άρθρο 47 στοιχείο Β, σημείο ii, ΚΛΠ, αντί του άρθρου 47, στοιχείο γ', σημείο i, ΚΛΠ, όπως προβλέπεται στη ρήτρα καταγγελίας, και ότι η προθεσμία καταγγελίας έπρεπε, ως εκ τούτου, να ανέρχεται σε 10 μήνες αντί για 6 μήνες που είχε ορίσει το EUIPO.

(1) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αγωγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — ASL Aviation Holdings και ASL Airlines (Ireland) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-540/18)

(2018/C 399/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Ιρλανδία) και ASL Airlines (Ireland) Ltd (Swords) (εκπρόσωποι: N. Travers, Senior Counsel, H. Kelly, K. McKenna και R. Scanlan, Solicitors)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η εναγομένη φέρει την ευθύνη, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ και της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, για τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγουσες, συνολικού ποσού 263,6 εκατομμυρίων ευρώ περίπου, ή όποιου ποσού τυχόν κρίνει εύλογο το Δικαστήριο, λόγω του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως C(2013) 431 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση COMP/M.6570 UPS/TNT Express, με την οποία απαγορεύτηκε η συγκέντρωση μεταξύ των εταιρειών UPS και TNT Express NV, και της συνακόλουθης προσβολής εκ μέρους της Επιτροπής των δικαιωμάτων της ASL που απορρέουν από την αρχή της χρηστής διοικήσεως·

— να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει τόκους υπερημερίας, αρχής γενομένης από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, επί του ποσού των 263,6 εκατομμυρίων ευρώ ή επί όποιου ποσού τυχόν κρίνει εύλογο το Δικαστήριο· και

— να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγουσες ζητούν αποζημίωση για τη ζημία που φέρονται να υπέστησαν συνεπεία της αποφάσεως C(2013) 431 της Επιτροπής, στην υπόθεση COMP/M.6570 UPS/TNT Express (στο εξής: απόφαση), η οποία ακυρώθηκε δυνάμει της αποφάσεως της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής, T-194/13, EU:T:2017:144.

Προς στήριξη της αγωγής τους οι ενάγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η απόφαση ενέχει σοβαρές παραβάσεις των κανόνων δικαίου που αποσκοπούν στην παροχή προστασίας στους ιδιώτες, των εναγουσών περιλαμβανομένων, οι οποίες παραβάσεις είχαν ως άμεση συνέπεια να εμποδιστούν οι ενάγουσες να καρπωθούν τα οφέλη που συνδέονταν με τις συμφωνίες τις οποίες συνομολόγησαν τον Νοέμβριο του 2012.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τη συμπεριφορά της εναγομένης, συνιστάμενη στη βαρύνουσα παράλειψή της να ακολουθήσει τη δέουσα διαδικασία κατά την επανεκτίμηση –στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της ελέγχου των συγχωνεύσεων– της γνωστοποιηθείσας συγκεντρώσεως, η οποία είχε σαν συνέπεια την ακύρωση της αποφάσεως, και η οποία αφίστατο σε τέτοιον βαθμό από την προσέγγιση εκείνη που θα ανταποκρινόταν στα δικαιώματα των εναγουσών τα απορρέοντα από την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθώς και από το μέτρο της δέουσας επιμέλειας εκ μέρους της εναγομένης κατά τη διεξαγωγή της εκτιμήσεώς της, όπως αυτή κατοχυρώνεται από το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου ([1]), το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, ώστε να συνιστά παράβαση των κανόνων δικαίου που αποσκοπούν στην παροχή προστασίας σε όλους τους ιδιώτες που επηρεάζονται άμεσα από την απόφαση, των εναγουσών περιλαμβανομένων.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλες και σοβαρές πλημμέλειες που ενέχει περαιτέρω η απόφαση, οι οποίες επηρέασαν την εκ μέρους της εναγομένης εκτίμηση της γνωστοποιηθείσας συγκεντρώσεως που διαλαμβάνεται στην απόφαση αυτή, όπως υποστηρίζει η UPS στην αγωγή της περί εξωσυμβατικής ευθύνης την οποία έχει ασκήσει κατά της Επιτροπής στην υπόθεση T-834/17 –και στην οποία αναφέρονται οι ενάγουσες, προς τον σκοπό της ορθής και αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης, στο μέτρο που είναι αναγκαίο προκειμένου να στηρίξουν το αίτημά τους για επιδίκαση αποζημιώσεως– όσον αφορά: την ανάλυση για τη συγκέντρωση των τιμών, την ανάλυση της αποτελεσματικότητας, την εκτίμηση της ανταγωνιστικότητας της FedEx και την εκτίμηση της εγγύτητας του ανταγωνισμού που διαλαμβάνει η εναγομένη στην απόφαση.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι οι ενάγουσες δικαιούνται αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της εναγομένης, η οποία συνίσταται στο ότι, με την εκ μέρους της μη νόμιμη έκδοση της αποφάσεως και την παρεμπόδιση της γνωστοποιηθείσας συγκεντρώσεως, προσέβαλε την επιχειρηματική ελευθερία και το δικαίωμα ιδιοκτησίας των εναγουσών, τα οποία προστατεύονται από τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς επίσης και από τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι οι παραβάσεις αυτές προκάλεσαν με τη σειρά τους τη ζημία των εναγουσών, καθόσον, εάν δεν είχαν συμβεί, οι ενάγουσες θα μπορούσαν να καρπωθούν τα οφέλη των συμφωνιών τις οποίες συνομολόγησαν τον Νοέμβριο του 2012, κατά συνέπεια θα πρέπει πλέον οι ενάγουσες να επανέλθουν –μέσω της καταβολής αποζημιώσεως– στη θέση στην οποία θα βρίσκονταν αν εξέλιπε ο μη νόμιμος χαρακτήρας της αποφάσεως, και η υπό κρίση αγωγή είναι το μόνο μέσο για να εξασφαλίσουν αυτού του είδους την αποκατάσταση.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ L 24, 29.1.2004, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — Wanda Films και Wanda Visión κατά EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (wanda films)

(Υπόθεση T-542/18)

(2018/C 399/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) και Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (εκπρόσωπος: C. Planas Silva, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Wanda Films, SL

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης wanda films — Υπ' αριθ. 13 902 994 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση R 829/2017-5

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή, καθώς και τα επιχειρήματα και τα έγγραφα (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσκομίστηκαν με την παρούσα προσφυγή καθώς και εκείνων που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες στη διαδικασία της ανακοπής και της προσφυγής)·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να εκδώσει απόφαση με την οποία δέχεται την καταχώριση του εικονιστικού σήματος που ζητούν οι προσφεύγουσες με την παρούσα προσφυγή.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — XK κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-543/18)

(2018/C 399/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: XK (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει και να αποφασίσει ότι ακυρώνεται η ατομική απόφαση περί μη χορήγησης της επιστροφής των σχολικών εξόδων που αφορούν τα παιδιά του από το σχολικό έτος 2017/2018, η οποία ελήφθη για πρώτη φορά μέσω του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του για τον Νοέμβριο του 2017 και αιτιολογήθηκε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 7ης Νοεμβρίου 2017·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων, στο μέτρο κατά το οποίο η καθής, με τη διαφορετική ερμηνεία στην οποία προέβη, έθιξε αποκτηθέντα δικαιώματα και εύλογες προσδοκίες και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων του παιδιού, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος στην εκπαίδευση.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη αποτελεσματικής στάθμισης των συμφερόντων του προσφεύγοντος και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — ArcelorMittal Bremen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-544/18)

(2018/C 399/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ArcelorMittal Bremen GmbH (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και D. Jacob, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΛΕΕ, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να δώσει εντολή στον κεντρικό διαχειριστή να λάβει υπόψη στο ημερολόγιο συναλλαγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUTL) την κοινοποιηθείσα από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 8 Φεβρουαρίου 2018 τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής όσον αφορά τη μονάδα της προσφεύγουσας με αναγνωριστικό αριθμό ΕΕ DE000000000000060, παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 389/2013 της Επιτροπής ([1]),

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Αυγούστου 2018 επί του αιτήματος της προσφεύγουσας, της 14ης Μαΐου 2018,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ακόλουθο λόγο:

Παραβίαση του δικαίου της Ένωσης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 389/2013, καθόσον η τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής συνάδει με τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

Περαιτέρω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι, όσον αφορά το προϊόν «πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα», το σχετιζόμενο με το προϊόν ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας πρέπει να καθοριστεί με βάση τους κανόνες της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής ([2]) βάσει των ζυγισμένων ποσοτήτων πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος το οποίο ζυγίζεται κατά την έξοδο από τη μονάδα πυροσυσσωματώσεως.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα, το οποίο μετά την παρασκευή του φιλτράρεται εκ νέου σε υψικάμινο στο πλαίσιο της προετοιμασίας φορτίου και εισάγεται πάλι σε μια μονάδα πυροσυσσωματώσεως ως υλικό ανακυκλώσεως, δεν πρέπει να αφαιρεθεί από τον υπολογισμό του επιπέδου δραστηριότητας της μονάδας πυροσυσσωματώσεως.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 389/2013 της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, για τη σύσταση ενωσιακού μητρώου δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των αποφάσεων αριθ. 280/2004/ΕΚ και αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 920/2010 και αριθ. 1193/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2013, L 122, σ. 1).

([2]) Απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 2772] (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — ΧΜ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-546/18)

(2018/C 399/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΧΜ και 26 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις βλαπτικές για τους προσφεύγοντες αποφάσεις της ΑΔΑ περί μη χορήγησης της επιστροφής των σχολικών εξόδων για το έτος 2017/2018 οι οποίες ελήφθησαν με διάφορους τρόπους ανάλογα με τη συγκεκριμένη περίπτωση καθενός από τους προσφεύγοντες:

— είτε μέσω ατομικής απόφασης (και, συγκεκριμένα, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) που αναφέρει ακριβώς την άρνηση χορήγησης της επιστροφής·

— είτε με τη μνεία «processed» στον λογαριασμό τους στο Sysper, η οποία θεωρήθηκε ως απορριπτική απόφαση αφ' ης στιγμής το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας που ακολούθησε, τον επόμενο μήνα (το νωρίτερο στις 10 του μηνός εφόσον πρόκειται για την ημερομηνία διαβίβασης των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών), δεν περιλαμβάνει καμία επιστροφή ή περιλαμβάνει μόνο επιστροφή εξόδων μεταφοράς·

— είτε ακόμη και χωρίς ουδόλως να εξεταστεί η αίτηση, πράγμα το οποίο θεωρήθηκε, μετά πάροδο τεσσάρων μηνών από την υποβολή της, ως σιωπηρή απόρριψή της·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακύρωσης.

— Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων, στο μέτρο κατά το οποίο η καθής, με τη διαφορετική ερμηνεία στην οποία προέβη, έθιξε αποκτηθέντα δικαιώματα και εύλογες προσδοκίες και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

— Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων του παιδιού, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος στην εκπαίδευση.

— Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

— Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη αποτελεσματικής στάθμισης των συμφερόντων των προσφευγόντων και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Sensient Colors Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-556/18)

(2018/C 399/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Hagenmeyer, D. Zechmeister και W. Berlit, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 31ης Ιουλίου 2018 (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972), με την οποία κρίθηκε άκυρη η αίτηση, με αριθμό αναφοράς NF 2018/0355, για την έγκριση της διάθεσης ενός νέου τροφίμου στην αγορά της Ένωσης και για την επικαιροποίηση του ενωσιακού καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2283 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) και τέθηκε τέλος στη διαδικασία υποβολής αίτησης· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε έναν μόνο λόγο ακύρωσης, με τον οποίο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 5, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/2469 της Επιτροπής ([2]), καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 και το άρθρο 11, παράγραφος 1, ή σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/2283.

Συναφώς, προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι η καθής εσφαλμένως εκτιμά ότι το αντικείμενο της αίτησης, δηλαδή το περιέχον χρωστική ύλη εκχύλισμα με βάση τα αποξηραμένα άνθη του φυτού κλιτόρια τερνατέα (clitoria ternatea), δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2015/2283 και αποτελεί πρόσθετο τροφίμων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1333/2008.

(1) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2283 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα νέα τρόφιμα, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1852/2001 της Επιτροπής (ΕΕ 2015, L 327, σ. 1).

(2) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/2469 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2017, για τον καθορισμό διοικητικών και επιστημονικών απαιτήσεων για τις αιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2283 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα νέα τρόφιμα (ΕΕ 2017, L 351, σ. 64).

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2018 — LG Electronics κατά EUIPO — Beko (BECON)

(Υπόθεση T-557/18)

(2018/C 399/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Beko plc (Watford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BECON — Υπ' αριθ. 13 142 336 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση R 41/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — Atos Medical κατά EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Φαρμακευτικά έμπλαστρα)

(Υπόθεση T-559/18)

(2018/C 399/71)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Middelhoff, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Κολωνία, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 1339246-0009 κοινοτικό υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 2215/2016-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα,

Σε περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης:

— να φέρει η παρεμβαίνουσα τα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·

— Παράβαση των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 — Atos Medical κατά EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Φαρμακευτικά έμπλαστρα)

(Υπόθεση T-560/18)

(2018/C 399/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Middelhoff, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Κολωνία, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 1339246-0004 κοινοτικό υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 2216/2016-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα,

Σε περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης:

— να φέρει η παρεμβαίνουσα τα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·

— Παράβαση των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 — YP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-562/18)

(2018/C 399/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: YP (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 18 Σεπτεμβρίου 2017 απόφαση της Επιτροπής να της επιβάλει την πειθαρχική κύρωση της επίπληξης·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η καθής καθόσον έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε παραβεί τις υποχρεώσεις της από το άρθρο 12 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Medora Therapeutics κατά EUIPO — Biohealth Italia (LITHOREN)

(Υπόθεση T-776/17) ([1])

(2018/C 399/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 63 της 19.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 — Reiner Stemme Utility Air Systems κατά EASA

(Υπόθεση T-371/18) ([1])

(2018/C 399/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 276 της 6.8.2016.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL